

แผนปฏิบัติการดิจิทัล
สถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย
และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน)
ระยะ 3 ปี (พ.ศ. 2563 - 2565)

สถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย
และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน)
กระทรวงแรงงาน

บทสรุปผู้บริหาร

แผนปฏิบัติการดิจิทัลสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน) ระยะ 3 ปี (พ.ศ. 2563 - 2565) ได้ถูกจัดทำขึ้นเพื่อใช้เป็นกรอบทิศทางการพัฒนาด้านเทคโนโลยีดิจิทัลให้ชัดเจนและเห็นภาพการขับเคลื่อนของสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน) ไปในทิศทางเดียวกัน เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล

การจัดทำแผนปฏิบัติการดิจิทัลสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน) ระยะ 3 ปี (พ.ศ. 2563 - 2565) ได้มีการทบทวนจากแผนปฏิบัติการดิจิทัลของสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน) ระยะ 3 ปี (พ.ศ. 2562 - 2564) และสถานการณ์องค์กรในปัจจุบัน ด้านนโยบาย ยุทธศาสตร์ แผนในระดับชาติ กฎหมายระเบียบที่เกี่ยวข้อง แนวโน้มด้านเทคโนโลยีดิจิทัล และนำข้อมูลปรับให้สอดคล้องกับบริบทสถานการณ์ที่เปลี่ยนไป โดยกำหนด วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ และยุทธศาสตร์ ดังนี้

วิสัยทัศน์

“เป็นสถาบันที่มุ่งสู่นวัตกรรมดิจิทัลเพื่อแรงงานปลอดภัยและสุขภาพอนามัยดี”

พันธกิจ

1. พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีดิจิทัลขององค์กรให้มีประสิทธิภาพ
2. พัฒนาระบบฐานข้อมูลขององค์กรให้มีประสิทธิภาพ
2. พัฒนาระบบสารสนเทศขององค์กรด้วยการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างเหมาะสม
3. บูรณาการระบบโครงสร้างพื้นฐานและความมั่นคงปลอดภัยด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ระบบฐานข้อมูล และระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการ และการให้บริการขององค์กรให้มีประสิทธิภาพ
4. พัฒนาศักยภาพบุคลากรให้มีความพร้อมรองรับเทคโนโลยีดิจิทัล

เป้าประสงค์

1. ระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีดิจิทัล และระบบฐานข้อมูลเกิดการบูรณาการ ทำงานร่วมกันได้อย่างเป็นเอกภาพ มีภาพรวมในการพัฒนาร่วมกัน ลดความซ้ำซ้อนในการจัดหาและลงทุน ใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและเกิดประสิทธิภาพสูงสุด
2. กระบวนการบริหารจัดการ และการให้บริการภาคประชาชนได้รับการปรับปรุง นำระบบเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้โดยสามารถเข้าถึงได้ง่าย สะดวก ครอบคลุมทุกพื้นที่และทุกบริการ
3. บุคลากรมีความรู้ ความสามารถในการประยุกต์ใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัล และมีค่านิยมในการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างมีวิจารณญาณ รู้เท่าทัน และมีองค์ความรู้เพื่อสร้างสรรค์นวัตกรรมดิจิทัล

ยุทธศาสตร์

1. การบูรณาการระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีดิจิทัล และระบบฐานข้อมูล
2. การขับเคลื่อนกระบวนการบริหารจัดการ และการให้บริการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล
3. การพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านเทคโนโลยีดิจิทัล

คำนำ

แผนปฏิบัติการดิจิทัลสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน) ระยะ 3 ปี (พ.ศ. 2563 - 2565) จัดทำขึ้นตามที่มีประกาศราชกิจจานุเบกษาให้ใช้นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (พ.ศ. 2561 - 2580) ซึ่งเป็นแผนแม่บทหลักในการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ โดยมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 12 เมษายน 2562 จนถึงวันที่ 30 กันยายน 2580 กำหนดทิศทางการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืนโดยใช้เทคโนโลยีมีความมุ่งหมายสำคัญเพื่อปฏิรูปประเทศไทยให้ทันต่อบริบทการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคม ที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในยุคดิจิทัล และแผนปฏิบัติการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2561 - 2565) ประกอบกับคณะรัฐมนตรีในคราวการประชุม เมื่อวันที่ 26 พฤศจิกายน 2561 มีมติมอบหมายให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน และองค์กรอิสระ และหน่วยงานอื่นของรัฐ รวมทั้งคณะกรรมการที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับกิจการใด ๆ ที่ใช้ประโยชน์จากดิจิทัล จัดทำหรือปรับปรุงแผนปฏิบัติการหรือแผนงานของหน่วยงานที่มีอยู่ให้สอดคล้องโดยมุ่งเน้นการทำงานในลักษณะบูรณาการร่วมภัยภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน

แผนปฏิบัติการดิจิทัลสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน) ระยะ 3 ปี (พ.ศ. 2563 - 2565) ได้มีการทบทวนจากแผนปฏิบัติการดิจิทัลของสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน) ระยะ 3 ปี (พ.ศ. 2562 - 2564) และสถานการณ์องค์กรในปัจจุบัน ด้านนโยบาย ยุทธศาสตร์ แผนในระดับชาติ กฎหมาย ระเบียบที่เกี่ยวข้อง แนวโน้มด้านเทคโนโลยีดิจิทัล และนำข้อมูลปรับให้สอดคล้องกับบริบทสถานการณ์ที่เปลี่ยนไป โดยแผนปฏิบัติการดิจิทัลสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน) ระยะ 3 ปี (พ.ศ. 2563 - 2565) มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นกรอบทิศทางในการพัฒนาดิจิทัลเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานในปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 อีกทั้งเป็นแนวทางสำหรับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้ไปในทิศทางเดียวกัน และเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลการบริหารจัดการ และการให้บริการประชาชนตามนโยบายของรัฐบาล Thailand 4.0

สารบัญ

	หน้า
บทที่ 1 บทนำ	1
หลักการและเหตุผล	1
วัตถุประสงค์	1
ระยะเวลา	2
ขั้นตอนการดำเนินงาน	2
บทที่ 2 ข้อมูลทั่วไป	3
โครงสร้างการบริหารราชการ	3
บทที่ 3 บริบทที่เกี่ยวข้อง	8
สถานภาพองค์กรในปัจจุบัน	8
นโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนในระดับชาติที่เกี่ยวข้อง	11
กฎหมาย และระเบียบที่เกี่ยวข้อง	34
แนวโน้มด้านเทคโนโลยีดิจิทัล	40
สภาพแวดล้อมภายในและนอกองค์กร (SWOT Analysis)	50
TOWS Matrix	52
บทที่ 4 แผนปฏิบัติการดิจิทัลสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน) ระยะ 3 ปี (พ.ศ. 2563 - 2565)	53
วิสัยทัศน์	53
พันธกิจ	53
เป้าประสงค์	53
ยุทธศาสตร์	53
ความเชื่อมโยงของแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง	56
แผนงานโครงการด้านเทคโนโลยีดิจิทัลสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน)	59

บทที่ 1

บทนำ

หลักการและเหตุผล

ตามที่มีประกาศราชกิจจานุเบกษาให้ใช้นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (พ.ศ. 2561 - 2580) ซึ่งเป็นแผนแม่บทหลักในการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ โดยมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 12 เมษายน 2562 จนถึงวันที่ 30 กันยายน 2580 กำหนดทิศทางการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืนโดยใช้เทคโนโลยีมีความมุ่งหมายสำคัญเพื่อปฏิรูปประเทศไทยให้ทันต่อบริบทการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคม ที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในยุคดิจิทัล และแผนปฏิบัติการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2561 - 2565) ประกอบกับคณะรัฐมนตรีในคราวการประชุม เมื่อวันที่ 26 พฤศจิกายน 2561 มีมติมอบหมายให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน และองค์กรอิสระ และหน่วยงานอื่นของรัฐ รวมทั้งคณะกรรมการที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับกิจการใด ๆ ที่ใช้ประโยชน์จากดิจิทัล จัดทำหรือปรับปรุงแผนปฏิบัติการหรือแผนงานของหน่วยงานที่มีอยู่ให้สอดคล้องโดยมุ่งเน้นการทำงานในลักษณะบูรณาการร่วมกัยภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน

สถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน) จึงจัดทำแผนปฏิบัติการดิจิทัลสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน) ระยะ 3 ปี (พ.ศ. 2563 - 2565) เพื่อปรับให้สอดคล้องกับบริบทสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงและใช้เป็นกรอบทิศทางในการพัฒนาดิจิทัลเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานในปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 โดยมุ่งหวังที่จะพัฒนารูปแบบและช่องทางการให้บริการ เสริมสร้างการบริหารจัดการภายในให้เข้มแข็งสามารถขับเคลื่อนภารกิจหลักได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ตลอดจนสามารถปรับตัวทันต่อสถานการณ์ และรับมือกับภัยคุกคามต่าง ๆ ซึ่งเป็นไปตามนโยบายของรัฐบาล Thailand 4.0 อันจะส่งผลให้ความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของประเทศพัฒนาก้าวหน้าอย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อดำเนินการสำรวจความจำเป็น และสภาพแวดล้อมในปัจจุบัน เพื่อประกอบการจัดทำแผนปฏิบัติการดิจิทัลสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน) ระยะ 3 ปี (พ.ศ. 2563 - 2565)
2. เพื่อวิเคราะห์ออกแบบ และวางแผนการใช้ทรัพยากรด้านเทคโนโลยีดิจิทัลของสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน) อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุด
3. เพื่อจัดทำแผนปฏิบัติการดิจิทัลสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน) ระยะ 3 ปี (พ.ศ. 2563 - 2565) ให้สอดคล้องกับนโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนต่าง ๆ ในระดับชาติ

ระยะเวลา

แผนปฏิบัติการดิจิทัลสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน) ระยะ 3 ปี (พ.ศ. 2563 - 2565) มีกรอบระยะเวลา 3 ปี โดยกำหนดเริ่มตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 และสิ้นสุดในปีงบประมาณ พ.ศ. 2565

ขั้นตอนการดำเนินงาน

1. ศึกษา ทบทวนความจำเป็น และสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกในปัจจุบันตามบริบทที่เกี่ยวข้อง ประกอบการทบทวนแผนปฏิบัติการดิจิทัลสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน) ระยะ 3 ปี (พ.ศ. 2562 - 2564) เพื่อจัดทำแผนปฏิบัติการดิจิทัลสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน) ระยะ 3 ปี (พ.ศ. 2563 - 2565)

2. ศึกษา วิเคราะห์บริบทการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีดิจิทัลของประเทศไทยในเชิงนโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนต่าง ๆ ในระดับชาติที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เพื่อเป็นแนวทางของแผนปฏิบัติการดิจิทัลสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน) ระยะ 3 ปี (พ.ศ. 2563 - 2565) และให้ไปในทิศทางเดียวกัน

3. ยก (ร่าง) แผนปฏิบัติการดิจิทัลสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน) ระยะ 3 ปี (พ.ศ. 2563 - 2565)

4. จัดทำแผนปฏิบัติการดิจิทัลสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน) ระยะ 3 ปี (พ.ศ. 2563 - 2565) ฉบับสมบูรณ์ เพื่อเสนอขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน)

บทที่ 2

ข้อมูลทั่วไป

โครงสร้างการบริหารราชการ

สถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน) เป็นองค์การมหาชนสังกัดกระทรวงแรงงาน โดยกระทรวงแรงงาน มีอำนาจหน้าที่ วิสัยทัศน์ พันธกิจ และโครงสร้างการบริหารราชการ ดังนี้

กระทรวงแรงงาน

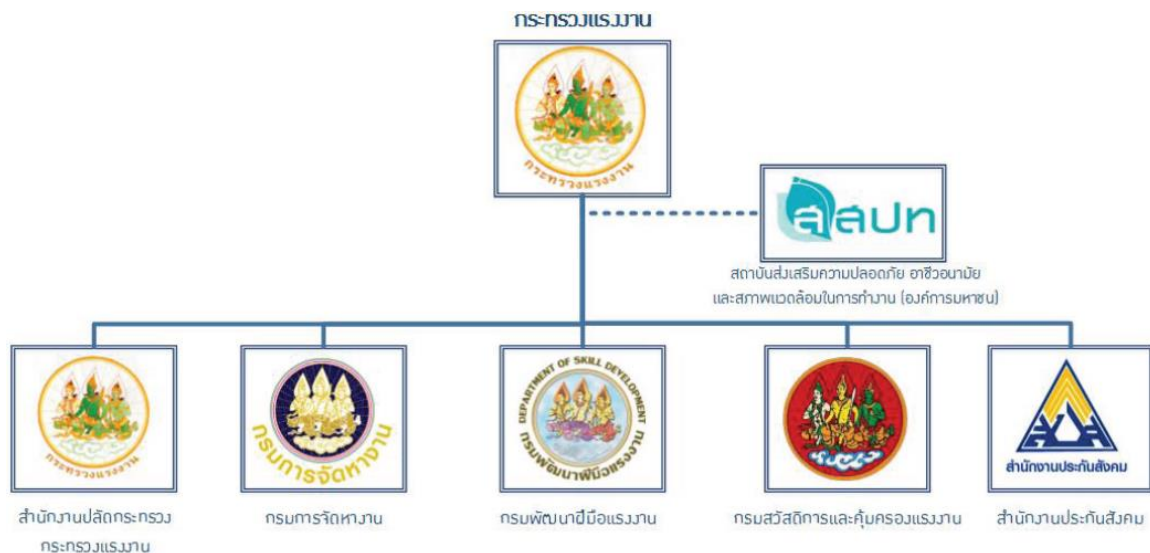
พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 หมวด 15 มาตรา 34 กำหนดให้กระทรวงแรงงาน มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการบริการและคุ้มครองแรงงาน พัฒนาฝีมือแรงงาน ส่งเสริมให้ประชาชนมีงานทำ และราชการอื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงแรงงานหรือส่วนราชการที่สังกัดกระทรวงแรงงาน

วิสัยทัศน์

“แรงงานมีศักยภาพสูง และมีคุณภาพชีวิตที่ดี”

พันธกิจ

1. การเพิ่มศักยภาพแรงงาน และผู้ประกอบการ ให้พร้อมรับกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง และให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาของประเทศ
2. คุ้มครองและส่งเสริมให้แรงงานมีความมั่นคงในการทำงาน มีหลักประกัน และมีคุณภาพชีวิตที่ดี
3. พัฒนากระทรวง ให้เป็นองค์กรธรรมาภิบาล
4. พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอย่างบูรณาการ เพื่อการบริหารจัดการ และให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ
5. ส่งเสริมความร่วมมือด้านแรงงานระหว่างประเทศ

สถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน)

สถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน) จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติการจัดตั้งสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน) พ.ศ. 2558 เมื่อวันที่ 21 พฤษภาคม พ.ศ. 2558 เกิดขึ้นภายใต้หลักการที่ให้ความสำคัญในเรื่องการคุ้มครองผู้ใช้แรงงานเพื่อให้เกิดความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ตามนโยบายในมาตรา 52 แห่งพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2554 โดยมีอำนาจหน้าที่ วิสัยทัศน์ พันธกิจ และโครงสร้าง ดังนี้

อำนาจหน้าที่

1. ส่งเสริมและแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน
2. พัฒนาและสนับสนุนการจัดทำมาตรฐานเพื่อส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน
3. ดำเนินการ ส่งเสริม สนับสนุน และร่วมดำเนินงานกับหน่วยงานด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน
4. จัดให้มีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน
5. พัฒนาและสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมเกี่ยวกับความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน
6. ให้บริการทางวิชาการและถ่ายทอดเทคโนโลยีเกี่ยวกับความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานตามความจำเป็นในการใช้งาน รวมทั้งการผลิตสื่อการเรียนรู้ดังกล่าวเพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์

วิสัยทัศน์

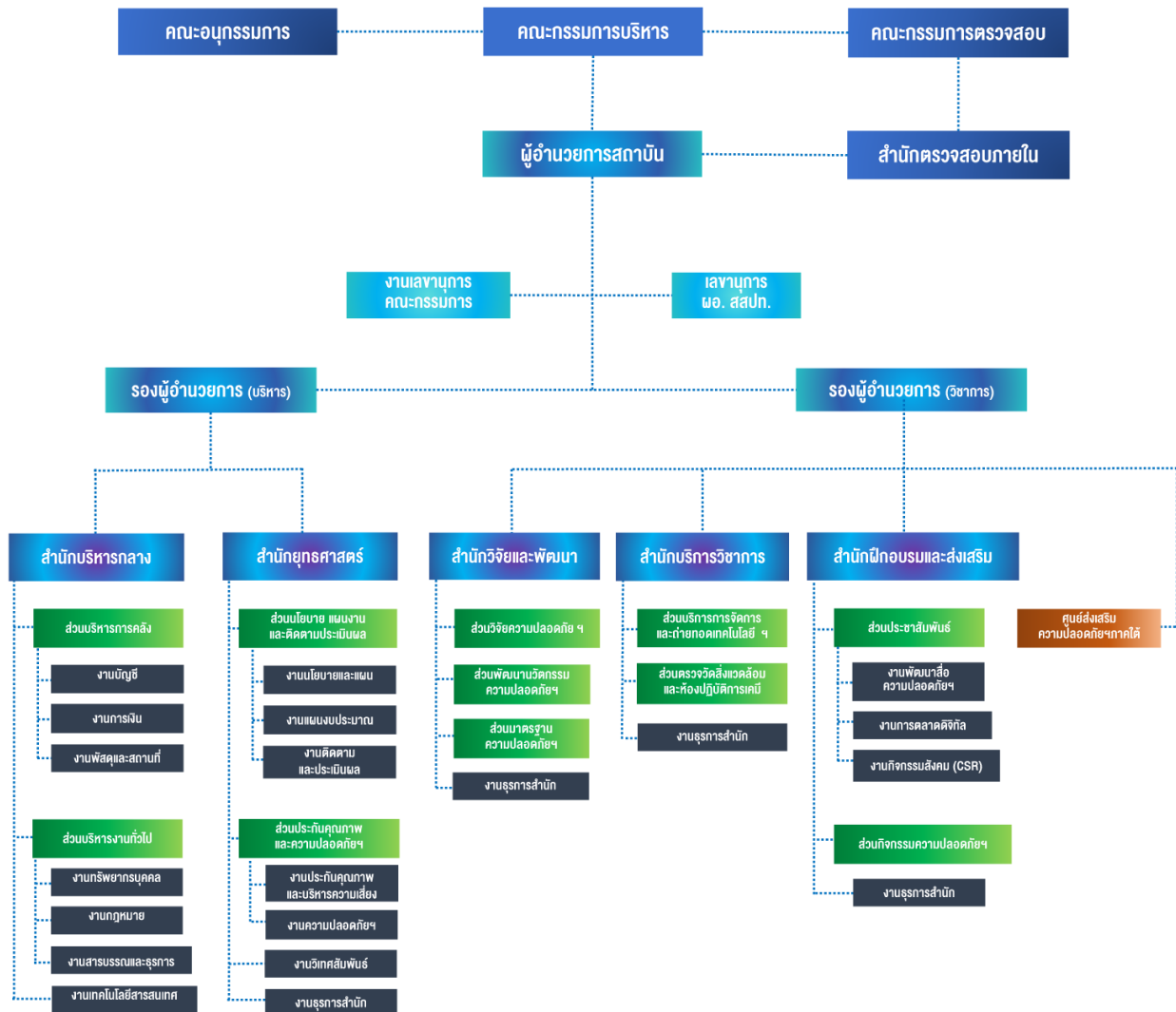
“เป็นองค์กรหลักในการส่งเสริมและพัฒนา มาตรฐาน องค์ความรู้ งานวิจัย และนวัตกรรม ด้านความปลอดภัยในการทำงาน สู่อาเซียน ภายในปี 2562 - 2566”

พันธกิจ

1. บริการงานวิจัย วิชาการและการจัดทำสถิติ เพื่อสนับสนุนการจัดทำมาตรฐานเพื่อส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของประเทศให้มีมาตรฐานในระดับสากล
2. พัฒนาองค์ความรู้ นวัตกรรม และให้บริการวิชาการ พัฒนาบุคลากรด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน รองรับความจำเป็นในการดำเนินงานทางด้านภารกิจ ด้านทรัพยากรมนุษย์และการพัฒนาประเทศ
3. สร้างความเข้มแข็งของสังคมการทำงานให้มีความปลอดภัย และสนับสนุนเครือข่ายให้มีความเป็นเอกภาพในการขับเคลื่อนการดำเนินงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของประเทศให้มีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์ต่อคนทำงาน และสนับสนุนการพัฒนาประเทศ
4. ส่งเสริมวัฒนธรรมความปลอดภัย
5. สร้างระบบงานและการจัดการภายในองค์กร เพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์สถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน)

โครงสร้าง

สถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน)

1. สำนักตรวจสอบภายใน
2. งานเลขานุการคณะกรรมการและผู้อำนวยการ
3. สำนักบริหารกลาง
 - 3.1 ส่วนบริหารการคลัง
 - 1) งานบัญชี
 - 2) งานการเงิน
 - 3) งานพัสดุและสถานที่
 - 3.2 ส่วนบริหารงานทั่วไป
 - 1) งานทรัพยากรบุคคล
 - 2) งานกฎหมาย

3) งานสารบรรณและธุรการ

3.3 งานเทคโนโลยีสารสนเทศ

4. สำนักยุทธศาสตร์

4.1 ส่วนนโยบาย แผนงาน และติดตามประเมินผล

1) งานนโยบายและแผน

2) งานแผนงบประมาณ

3) งานติดตามและประเมินผล

4.2 ส่วนประกันคุณภาพ และความปลอดภัยฯ

1) งานประกันคุณภาพและบริหารความเสี่ยง

2) งานความปลอดภัยฯ

4.3 งานวิเทศสัมพันธ์

4.4 งานธุรการสำนัก

5. สำนักวิจัยและพัฒนา

5.1 ส่วนวิจัยความปลอดภัยฯ

5.2 ส่วนพัฒนานวัตกรรมความปลอดภัยฯ

5.3 ส่วนมาตรฐานความปลอดภัยฯ

5.4 งานธุรการสำนัก

6. สำนักบริการวิชาการ

6.1 ส่วนบริการการจัดการและถ่ายทอดเทคโนโลยีฯ

6.2 ส่วนตรวจวัดสิ่งแวดล้อมและห้องปฏิบัติการเคมี

6.3 งานธุรการสำนัก

7. สำนักฝึกอบรมและส่งเสริม

7.1 ส่วนประชาสัมพันธ์

1) งานพัฒนาสื่อความปลอดภัยฯ

2) งานการตรวจดิจิทัล

3) งานกิจกรรมสังคม (CSR)

7.2 กิจกรรมความปลอดภัยฯ

7.3 งานธุรการสำนัก

8. ศูนย์ส่งเสริมความปลอดภัยฯ ภาคใต้

บทที่ 3 บริบทที่เกี่ยวข้อง

สถานภาพองค์กรในปัจจุบัน

การสำรวจสถานภาพองค์กรเบื้องต้นที่เกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัลในปัจจุบันของสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน) ด้านทรัพยากรในการบริหาร ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของปัจจัยนำเข้าในการศึกษา วิเคราะห์ และออกแบบแผนปฏิบัติการดิจิทัลสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน) ระยะ 3 ปี (พ.ศ. 2563 - 2565) สรุปสาระสำคัญ ดังนี้

อัตรากำลัง

ลำดับ ที่	สังกัด	จำนวนบุคลากรจำแนกตามระดับ (คน)								
		จ้างเหมาบริการ	ปฏิบัติการ	อาวุโส	ชำนาญการ	ชำนาญการพิเศษ	ผู้อำนวยการสำนัก	รองผู้อำนวยการ	ผู้อำนวยการ	รวม
1	ผู้บริหารระดับสูง	-	-	-	-	-	-	2	1	3
2	หน่วยตรวจสอบภายใน	1	-	-	1	-	-	-	-	2
3	งานเลขานุการคณะกรรมการและ ผู้อำนวยการ	1	-	-	1	-	-	-	-	2
4	สำนักบริหารกลาง - (งานเทคโนโลยีสารสนเทศ)	10	3	-	6 (1)	-	1	-	-	20
5	สำนักยุทธศาสตร์	-	3	-	1	-	1	-	-	5
6	สำนักวิจัยและพัฒนา	2	3	-	1	-	1	-	-	7
7	สำนักบริการวิชาการ	3	5	-	2	-	1	-	-	11
8	สำนักฝึกอบรมและส่งเสริม	3	4	1	1	-	1	-	-	10
9	ศูนย์ส่งเสริมความปลอดภัยฯ ภาคใต้	3	1	-	-	1	-	-	-	5
รวม		23	19	1	13	1	5	2	1	65

งบประมาณที่ได้รับจัดสรร

ลำดับที่	ปีงบประมาณ	วงเงิน (บาท)
1	พ.ศ. 2563	5,339,000.00
2	พ.ศ. 2564	7,066,000.00
3	พ.ศ. 2565	11,168,000.00
รวม		23,573,000.00

ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์

ลำดับ ที่	สังกัด	จำนวนครุภัณฑ์จำแนกตามประเภท (เครื่อง)							
		เครื่องคอมพิวเตอร์	เครื่องคอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊ก	เครื่องพิมพ์ขาดำ	เครื่องพิมพ์สี	เครื่องพิมพ์ขาดำ A3	สแกนเนอร์	เครื่องสำรองไฟฟ้า	รวม
1	ผู้บริหารระดับสูง	2	1	-	-	-	-	2	5
2	หน่วยตรวจสอบภายใน	1	1	-	-	-	-	1	3
3	งานเลขานุการคณะกรรมการและ ผู้อำนวยการ	2	-	1	-	-	-	2	5
4	สำนักบริหารกลาง	24	8	7	5	1	2	17	64
5	สำนักยุทธศาสตร์	4	1	-	-	1	1	4	11
6	สำนักวิจัยและพัฒนา	6	-	1	-	-	-	6	13
7	สำนักบริการวิชาการ	8	4	1	-	-	-	8	21
8	สำนักฝึกอบรมและส่งเสริม	8	2	-	2	-	-	8	20
9	ศูนย์ส่งเสริมความปลอดภัยฯ ภาคใต้	2	1	-	1	-	1	-	5
รวม		57	18	10	8	2	4	48	147

เครือข่ายการสื่อสาร

ลำดับที่	ประเภท	ความเร็วในการเชื่อมต่อระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต (Mbps)
1	Leased	100/20
2	FTTx	200/200

ระบบสารสนเทศ

ลำดับ ที่	ระบบ	ผู้ใช้	ผู้พัฒนา
1	ระบบจดหมายอิเล็กทรอนิกส์	ทุกหน่วยงาน	สำนักงานพัฒนารัฐบาล ดิจิทัล (องค์การมหาชน)
2	ระบบพูดคุยงานภายในหน่วยงานภาครัฐ	ทุกหน่วยงาน	สำนักงานพัฒนารัฐบาล ดิจิทัล (องค์การมหาชน)
3	ระบบบริหารจัดการองค์กร	ทุกหน่วยงาน	จ้างหน่วยงานภายนอก
4	ระบบลงเวลาเข้า - ออกการปฏิบัติงาน	ทุกหน่วยงาน	จ้างหน่วยงานภายนอก
5	ระบบประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์	ทุกหน่วยงาน	จ้างหน่วยงานภายนอก
6	ระบบการลงทะเบียนเข้าร่วมกิจกรรมของ สถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน Google Form	ทุกหน่วยงาน	ดำเนินการเอง
7	ระบบสารสนเทศเครือข่ายภายใน กระทรวง แรงงาน	สำนักบริหารกลาง	สำนักงานปลัดกระทรวง แรงงาน
8	ระบบการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ	สำนักบริหารกลาง	กรมบัญชีกลาง
9	ระบบบริหารการเงินการคลังภาครัฐ อิเล็กทรอนิกส์	สำนักบริหารกลาง	สำนักงานสถิติแห่งชาติ
10	ระบบบัญชีข้อมูลภาครัฐ	สำนักบริหารกลาง	สำนักงานสถิติแห่งชาติ
11	ระบบบริหารงานบุคคล DPIS	สำนักบริหารกลาง	สำนักงานคณะกรรมการ ข้าราชการพลเรือน
12	ระบบบริหารจัดการสมาชิก	สำนักบริหารกลาง	จ้างหน่วยงานภายนอก
13	แอปพลิเคชัน “T-OSH Guide”	สำนักบริหารกลาง	จ้างหน่วยงานภายนอก
14	ระบบงบประมาณอิเล็กทรอนิกส์	สำนักยุทธศาสตร์	สำนักงบประมาณ
15	ระบบการรายงานผลการประเมินส่วน ราชการ	สำนักยุทธศาสตร์	สำนักงานคณะกรรมการ พัฒนาระบบราชการ
16	เว็บไซต์ศูนย์ข้อมูลข่าวสารอิเล็กทรอนิกส์ของ ราชการ	สำนักยุทธศาสตร์	สำนักงานปลัดสำนัก นายกรัฐมนตรี
17	ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศรองรับการ ประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการ ดำเนินงาน ของหน่วยงานภาครัฐ	สำนักยุทธศาสตร์	คณะกรรมการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริต แห่งชาติ

ลำดับ ที่	ระบบ	ผู้ใช้	ผู้พัฒนา
18	ระบบรับสมัครเข้าร่วมกิจกรรมการรณรงค์ลด สถิติอุบัติเหตุจากการทำงานให้เป็นศูนย์	สำนักฝึกอบรมและ ส่งเสริม	จ้างหน่วยงานภายนอก
19	เว็บไซต์สถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการ ทำงาน (องค์การมหาชน)	สำนักฝึกอบรมและ ส่งเสริม	ดำเนินการเอง
20	Facebook สถาบันส่งเสริม ความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การ มหาชน)	สำนักฝึกอบรมและ ส่งเสริม	ดำเนินการเอง

นโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนในระดับชาติที่เกี่ยวข้อง

การดำเนินการขับเคลื่อนพลวัติของภาครัฐจะต้องสอดคล้อง และบูรณาการในภาพรวมของประเทศและผลประโยชน์ของประชาชนเป็นพื้นฐานสำคัญ ขณะเดียวกันประเทศจะต้องมียุทธศาสตร์และเป้าหมายที่ก้าวทันกับประเทศเพื่อนบ้านและโลก การกำหนดกรอบยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ และแผนดำเนินงานจึงต้องมีการสอดคล้องกัน เพื่อให้การพัฒนาของประเทศเป็นไปในทิศทางเดียวกันและสัมฤทธิ์ผล จะกล่าวถึงนโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนในระดับชาติที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาด้านดิจิทัลของสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน) ดังนี้

แผน ระดับที่ 1

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2580)

ในปัจจุบันประเทศไทยยังคงมีประเด็นความท้าทายการพัฒนาในหลายมิติ ทั้งในมิติเศรษฐกิจ มิติทางสังคม มิติสิ่งแวดล้อม และมิติของการบริหารจัดการภาครัฐ นอกจากนี้ ยังมีสถานการณ์ที่กำลังเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรที่มีสัดส่วนประชากรวัยแรงงานลดลงและประชากรสูงอายุเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแบบก้าวกระโดด ความท้าทายใหม่ ๆ ซึ่งมาจากการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างของความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ทั้งด้านความมั่นคงและเศรษฐกิจ ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและความเสื่อมโทรมของระบบนิเวศ ซึ่งสถานการณ์ดังกล่าวจะก่อให้เกิดความท้าทายในการพัฒนาประเทศ ทั้งในมิติความมั่นคง เศรษฐกิจสังคม และสิ่งแวดล้อม ด้วยตระหนักถึงความท้าทายและโอกาสดังกล่าวรัฐบาลได้มีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในระยะยาว เพื่อถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่อง มีการบูรณาการและสร้างความเข้าใจถึงอนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วนในสังคม ทั้งประชาชน เอกชน

ประชาสังคม ในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติเพื่อบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทย มีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือคดิพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”

การพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาของยุทธศาสตร์ชาติ จะมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนา เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยแบ่งออกเป็น 6 ยุทธศาสตร์ มีความเกี่ยวข้องจำนวน 5 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

1) ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือ ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เน้นการบริหารจัดการ สภาวะแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคง ปลอดภัย เอกภพอธิปไตย และมีความสงบเรียบร้อยในทุก ระดับ ตั้งแต่ระดับชาติ สังคม ชุมชน มุ่งเน้นการพัฒนาด้าน เครื่องมือเทคโนโลยี และระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคามและภัยพิบัติได้ทุกรูปแบบ และทุกระดับความรุนแรง ควบคู่ไปกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบัน และที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ใช้กลไกการแก้ไขปัญหาแบบบูรณาการทั้งกับส่วนราชการ ภาคเอกชน ประชาสังคม และองค์กรที่ไม่ใช่รัฐ รวมถึงประเทศเพื่อนบ้าน และมิตรประเทศทั่วโลกบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล

2) ยุทธศาสตร์ชาติด้านความสามารถในการแข่งขัน

มีเป้าหมายการพัฒนาที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ บนพื้นฐานแนวคิด 3 ประการ ได้แก่

2.1) “ต่อยอดอดีต” โดยมองกลับไปที่เราเคยทำทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต และจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศในด้านอื่น ๆ นำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของเศรษฐกิจและสังคมโลกสมัยใหม่

2.2) “ปรับปรุงปัจจุบัน” เพื่อปูทางสู่อนาคต ผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศในมิติต่าง ๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และดิจิทัล และการปรับสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคต

2.3) “สร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคนรุ่นใหม่ รวมถึงปรับรูปแบบธุรกิจ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ผสมผสานกับยุทธศาสตร์ที่รองรับอนาคตบนพื้นฐานของการต่อยอดอดีตและปรับปรุงปัจจุบัน พร้อมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐ ให้ประเทศไทยสามารถสร้างฐานรายได้ และการจ้างงานใหม่ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุนในเวทีโลก ควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และการกินดีอยู่ดี รวมถึงการเพิ่มขึ้นของคนชั้นกลางและลดความเหลื่อมล้ำของคนในประเทศได้ในคราวเดียวกัน

3) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ โดยคนไทยมีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่รอบด้าน และมีสุขภาวะที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มัธยัสถ์ อดออม โอบอ้อมอารี มีวินัย รักษาศีลธรรม และเป็นพลเมืองดีของชาติ มีหลักคิดที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่ 3

และอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สู่การเป็นคนไทยที่มีทักษะสูง เป็นนวัตกรรม นักคิด ผู้ประกอบการ เกษตรกรยุคใหม่และอื่น ๆ โดยมีสัมมาชีพตามความถนัดของตนเอง

4) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคทางสังคม

มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญที่ให้ความสำคัญการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชนท้องถิ่น มาร่วมขับเคลื่อน โดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิด ร่วมทำ เพื่อส่วนรวม การกระจายอำนาจและความรับผิดชอบไปสู่กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่น การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการตนเอง และการเตรียมความพร้อมของประชากรไทย ทั้งในมิติ สุขภาพเศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อมให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเอง และทำประโยชน์แก่ ครอบครัว ชุมชน และสังคมให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

5) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชน และประโยชน์ส่วนรวม” โดยภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ แยกแยะบทบาทหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ในการกำกับหรือในการให้บริการในระบบเศรษฐกิจที่มีการแข่งขัน มีสมรรถนะสูง ยึดหลักธรรมาภิบาล ปรับวัฒนธรรมการทำงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม มีความทันสมัยและพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำนวัตกรรมเทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่ ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่าและปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากล รวมทั้ง มีลักษณะ เปิดกว้าง เชื่อมโยงถึงกันและเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วม เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และโปร่งใส โดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องร่วมกันปลูกฝังค่านิยม ความซื่อสัตย์ สุจริต ความมัธยัสถ์ และสร้างจิตสำนึกในการปฏิเสธไม่ยอมรับการทุจริต ประพฤติมิชอบอย่างสิ้นเชิง นอกจากนั้น กฎหมายต้องมีความชัดเจน มีเพียงเท่าที่จำเป็น มีความทันสมัย มีความเป็นสากล มีประสิทธิภาพ และนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำและเอื้อต่อการพัฒนา โดยกระบวนการยุติธรรม มีการบริหารที่มีประสิทธิภาพ เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติและการอำนวยความสะดวกยุติธรรมตามหลักนิติธรรม

แผน ระดับที่ 2

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561 - 2580)

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 65 กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาล เพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่าง ๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว โดยให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ และต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2560 โดยกำหนดให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อรับผิดชอบในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ และต่อมาได้มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ใช้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561 - 2580) และประกาศลงในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 135 ตอนที่ 82 ก ประกาศ เรื่อง ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561 - 2580) เมื่อวันที่ 13

ตุลาคม พ.ศ. 2561 ดังนั้น เพื่อให้เป็นไปตามมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2560 เมื่อมีพระบรมราชโองการประกาศใช้ยุทธศาสตร์ชาติแล้ว ให้คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติแต่ละด้านจัดทำแผนแม่บทเพื่อบรรจุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ เสนอต่อคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติพิจารณาให้ความเห็นชอบ และเสนอต่อคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบและประกาศในราชกิจจานุเบกษาแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ เป็นแผนแม่บทเพื่อบรรจุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติมีทั้งสิ้น 23 แผนแม่บทซึ่งจะมีผลผูกพันต่อหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องที่จะต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น รวมทั้งการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ต้องสอดคล้องกับแผนแม่บทซึ่งจะนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ภายในช่วงเวลาดังกล่าว เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน โดยแบ่งออกเป็น 23 ประเด็นที่มีความเกี่ยวข้องจำนวน 5 ประเด็น ดังนี้

1) ประเด็นความมั่นคง

ถือเป็นกรอบแนวทางการดำเนินการหลักที่จะนำไปสู่จุดหมายปลายทางในภาพรวมที่เป็นรูปธรรมชัดเจนในระยะ 20 ปี ตามที่ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคงได้กำหนดเอาไว้ ซึ่งก็คือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข” โดยมีเป้าหมายสำคัญประกอบด้วย (1) ประชาชนอยู่ดี กินดี และมีความสุข (2) บ้านเมืองมีความมั่นคงในทุกมิติและทุกระดับ (3) กองทัพ หน่วยงานด้านความมั่นคง ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน มีความพร้อมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคง (4) ประเทศไทยมีบทบาทด้านความมั่นคงเป็นที่ชื่นชมและได้รับการยอมรับโดยประชาคมระหว่างประเทศ และ (5) การบริหารจัดการความมั่นคงมีผลสำเร็จที่เป็นรูปธรรมอย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย 5 แผนย่อย ดังนี้

1.1) การรักษาความสงบภายในประเทศ

1.2) การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง

1.3) การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ

1.4) การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ รวมทั้งองค์กรภาครัฐและมิใช่ภาครัฐ

1.5) การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

2) ประเด็นอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติประเด็นอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตจะให้ความสำคัญกับการพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศไปสู่อุตสาหกรรมอนาคต การพัฒนาเป็นองค์กรรวมและการสร้างระบบนิเวศให้อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต โดยในระยะแรกจะเน้นการสร้างรากฐานของอุตสาหกรรมและบริการ และสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาของอุตสาหกรรมและบริการ ทั้งด้านบุคลากร การสร้างนวัตกรรม การปรับปรุงแก้ไขกฎระเบียบต่าง ๆ และการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นในขณะเดียวกันต้องพัฒนาต่อยอดจากฐานอุตสาหกรรมและบริการเดิมที่มีความเข้มแข็ง และสร้างโอกาสให้ทุกอุตสาหกรรมในการปรับตัวและสร้างศักยภาพใหม่ ในระยะต่อไปจะเป็นการสนับสนุนให้อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตได้เติบโตเป็นเสาหลักของเศรษฐกิจไทย สร้างมูลค่าเพิ่มด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมของตนเอง

ลดการพึ่งพาเทคโนโลยีและนวัตกรรมจากต่างประเทศ และเป็นผู้นำของอุตสาหกรรมและบริการที่ประเทศไทย มีศักยภาพในระดับภูมิภาคและระดับโลก ประกอบด้วย 6 แผนย่อย ดังนี้

- 2.1) อุตสาหกรรมชีวภาพ
 - 2.2) อุตสาหกรรมและบริการทางการแพทย์ครบวงจร
 - 2.3) อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์
 - 2.4) อุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการพัฒนาระบบคมนาคม
 - 2.5) อุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ
 - 2.6) ระบบนิเวศของอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
- 3) ประเด็นโครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์และดิจิทัล

การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561 - 2580) จะเป็นปัจจัยสนับสนุนที่สำคัญต่อการสร้างความสามารถในการแข่งขัน เพิ่มศักยภาพการขยายตัวทางเศรษฐกิจ และการเตรียมความพร้อมทางด้านเศรษฐกิจและสังคมให้มีความเข้มแข็ง เอื้ออำนวยต่อการบรรลุวัตถุประสงค์การพัฒนาในทุก ๆ ด้านของประเทศ โดยมุ่งเน้นการขยายขีดความสามารถ พัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพของโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมและระบบโลจิสติกส์ พลังงาน ดิจิทัล เพื่อยกระดับผลิตภาพของภาคการผลิตและบริการ ลดต้นทุนการผลิตและบริการที่แข่งขันได้ในระดับสากล สนับสนุนให้เกิดความเชื่อมโยงกับอนุภูมิภาคและภูมิภาคอย่างเป็นระบบ รวมถึงพัฒนาระบบการบริหารจัดการให้สามารถรองรับการเกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติและปรับตัวได้ทันกับแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีในอนาคต รวมทั้งรูปแบบการเคลื่อนย้ายทุนและแรงงาน การค้า ตลอดจนมาตรการกีดกันทางการค้าใหม่ ๆ ให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากลเพื่อยกระดับประเทศไทยให้เป็นประเทศที่มีรายได้สูงที่มีความสามารถในการแข่งขัน ประกอบด้วย 3 แผนย่อย ดังนี้

- 3.1) โครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมและระบบโลจิสติกส์
 - 3.2) โครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงาน
 - 3.3) โครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัล
- 4) ประเด็นการพัฒนาการเรียนรู้

ได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ที่เน้นทั้งการแก้ไขปัญหาในปัจจุบัน และการเสริมสร้างและยกระดับการพัฒนาการศึกษาและการเรียนรู้ ทั้งการศึกษาในระบบ นอกกระบบ และการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 มีการออกแบบระบบการเรียนรู้ใหม่ การเปลี่ยนแปลงบทบาทครู การเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการศึกษา และการพัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิตเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้สามารถกำกับการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับตนเองได้อย่างต่อเนื่องแม้จะออกจากระบบการศึกษาแล้ว ควบคู่กับการส่งเสริมการพัฒนาคนไทยตามพหุปัญญาให้เต็มตามศักยภาพ รวมถึงการสร้างเสริมศักยภาพผู้มีความสามารถพิเศษให้สามารถต่อยอดการประกอบอาชีพได้อย่างมั่นคง ประกอบด้วย 2 แผนย่อย ดังนี้

- 4.1) การปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21
- 4.2) การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย

5) ประเด็นความเสมอภาคและหลักประกันทางสังคม

เป็นกลไกสำคัญของการกำจัดการความเหลื่อมล้ำและความยากจนที่จะถูกถ่ายทอดจากรุ่นสู่รุ่นได้อย่างยั่งยืนโดยเฉพาะกลุ่มด้อยโอกาสและกลุ่มเปราะบาง ประกอบด้วย 2 แผนย่อย ดังนี้

5.1) การคุ้มครองทางสังคมขั้นพื้นฐานและหลักประกันทางเศรษฐกิจ สังคม และสุขภาพ

5.2) มาตรการแบบเจาะจงกลุ่มเป้าหมายเพื่อแก้ปัญหาเฉพาะกลุ่ม

แผนการปฏิรูปประเทศไทย

แผนการปฏิรูปประเทศ ต้องดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ประกอบด้วย ประเทศชาติมีความสงบเรียบร้อย มีความสามัคคี สังคมมีความสงบสุข เป็นธรรม และมีโอกาสอันทัดเทียมกันเพื่อขจัดความเหลื่อมล้ำ มีคุณภาพชีวิตที่ดี และมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ ทั้งนี้ การปฏิรูปประเทศต้องสอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับยุทธศาสตร์ชาติ สำคัญการปฏิรูปประเทศ โดยแบ่งออกเป็น 11 ด้าน มีความเกี่ยวข้องจำนวน 4 ด้าน ดังนี้

1) ด้านการบริหารราชการแผ่นดิน

องค์กรภาครัฐเปิดกว้างและเชื่อมโยงข้อมูลกัน มีโครงสร้างองค์กรกะทัดรัดแต่มีประสิทธิภาพ ทำงานเพื่อประชาชนโดยยึดการดำเนินงานเชิงพื้นที่เป็นหลัก จัดระบบบริหารและบริการประชาชนให้เป็นดิจิทัล จัดระบบบุคลากรภาครัฐให้มีมาตรฐานกลาง เพื่อสรรหาและรักษาไว้ซึ่งกำลังคนที่มีคุณภาพสูง

2) ด้านเศรษฐกิจ

มีผลิตภาพและความสามารถในการแข่งขันในระดับประเทศสูงขึ้น มีการเติบโตอย่างครอบคลุมทุกภาคส่วนอย่างยั่งยืน มุ่งเน้นการใช้ระบบมาตรฐานและนวัตกรรมในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจของประชาชนกลุ่มต่าง ๆ และสถาบันทางเศรษฐกิจมีสมรรถนะสูงขึ้น

3) ด้านสังคม

ให้คนไทยมีหลักประกันทางรายได้ในวัยเกษียณที่เพียงพอต่อการดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพ และมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมไปสู่การมีจิตสาธารณะเพิ่มขึ้น สังคมไทยเป็นสังคมแห่งโอกาสและไม่แบ่งแยกภาครัฐมีข้อมูลและสารสนเทศด้านสังคมที่บูรณาการ ทุกหน่วยงานและเปิดโอกาสให้ประชาชนสามารถเข้าถึงได้และให้ชุมชนท้องถิ่นมีความเข้มแข็ง โดยสามารถบริหารจัดการชุมชนได้ด้วยตนเอง

4) ด้านการศึกษา

การปฏิรูปการศึกษา มุ่งเน้นการยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษา ลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา และปฏิรูประบบการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ สามารถรองรับความหลากหลายของการจัดการศึกษาและตอบโจทย์การพัฒนาของโลกอนาคต โดยมีเป้าหมายเพื่อให้ผู้เรียนทุกกลุ่มวัยได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐาน มีทักษะที่จำเป็นของโลกอนาคต สามารถแก้ปัญหา ปรับตัว สื่อสาร และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีวินัย มีนิสัยใฝ่เรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต และเป็นพลเมืองที่รู้สิทธิและหน้าที่ มีความรับผิดชอบ มีจิตสาธารณะ มีความรักและความภาคภูมิใจในความเป็นไทย

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564) ได้จัดทำขึ้นในช่วงเวลาของการปฏิรูปประเทศท่ามกลางสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและเชื่อมโยงกันใกล้ชิดกันมากขึ้น ได้น้อมนำหลัก “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นปณิธานนำทางในการพัฒนาประเทศต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9-11 เพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันและช่วยให้สังคมไทยสามารถยืนหยัดอยู่ได้อย่างมั่นคง เกิดภูมิคุ้มกัน และมีการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสม ส่งผลให้การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืน

โดยแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ได้จัดทำบนพื้นฐานของกรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2580) ซึ่งเป็นแผนหลักของการพัฒนาประเทศ และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) รวมทั้ง การปรับโครงสร้างประเทศไทยไปสู่ประเทศไทย 4.0 ตลอดจนประเด็นการปฏิรูปประเทศ นอกจากนั้น ได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วน ทั้งในระดับ กลุ่มอาชีพ ระดับภาค และระดับประเทศในทุกขั้นตอนของแผนฯ เพื่อมุ่งสู่ “ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน”

การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 จึงเป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญในการเชื่อมต่อกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ในลักษณะการแปลงยุทธศาสตร์ระยะยาวสู่การปฏิบัติ โดยในแต่ละยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ได้กำหนดประเด็นการพัฒนา พร้อมทั้งแผนงาน/โครงการสำคัญที่ต้องดำเนินการให้เห็นผลเป็นรูปธรรมในช่วง 5 ปีแรกของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติเพื่อเตรียมความพร้อมคน สังคม และระบบเศรษฐกิจของประเทศให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม ขณะเดียวกันยังได้กำหนดแนวคิดและกลไกการขับเคลื่อนและติดตามประเมินผลที่ชัดเจนเพื่อกำกับให้การพัฒนาเป็นไปอย่างมีทิศทางและเกิดประสิทธิภาพ นำไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของสังคมไทย

โดยแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564) โดยแบ่งออกเป็น 10 ยุทธศาสตร์ มี 6 ยุทธศาสตร์ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปีและอีก 4 ยุทธศาสตร์ที่เป็นปัจจัยสนับสนุนมีความเกี่ยวข้องจำนวน 6 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

1) ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

ทุนมนุษย์ของประเทศไทยยังมีปัญหาในด้านคุณภาพคนในแต่ละช่วงวัย โดยผลลัพธ์ทางการศึกษาของเด็กวัยเรียนค่อนข้างต่ำ การพัฒนาความรู้และทักษะของแรงงานไม่ตรงกับตลาดงาน ในขณะที่คนไทย จำนวนไม่น้อยยังไม่สามารถคัดกรองและเลือกรับวัฒนธรรมได้อย่างเหมาะสม ซึ่งส่งผลกระทบต่อวิกฤตค่านิยม ทศนคติ และพฤติกรรมในการดำเนินชีวิต การพัฒนา ในระยะต่อไปจึงต้องให้ความสำคัญกับการวางรากฐานการพัฒนาคนให้มีความสมบูรณ์ เพื่อให้คนไทยมีทัศนคติและพฤติกรรมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม ได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพสูงตามมาตรฐานสากลและสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง มีสุขภาวะที่ดีขึ้นคนทุกช่วงวัย มีทักษะความรู้ และความสามารถเพิ่มขึ้น รวมทั้ง สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งและมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศเพิ่มขึ้น โดยมีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย

- 1.1) ปรับเปลี่ยนค่านิยมคนไทยให้มีคุณธรรม จริยธรรม มีวินัย จิตสาธารณะและพฤติกรรมที่พึงประสงค์
- 1.2) พัฒนาศักยภาพคนให้มีทักษะ ความรู้และความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า
- 1.3) ยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต

- 1.4) ลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพและให้ทุกภาคส่วนคำนึงถึงผลกระทบต่อสุขภาพ
- 1.5) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการระบบสุขภาพภาครัฐและปรับระบบการเงินการคลังด้านสุขภาพ
- 1.6) พัฒนาระบบการดูแลและสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับสังคมสูงวัย
- 1.7) ผลักดันให้สถาบันทางสังคมมีส่วนร่วมพัฒนาประเทศอย่างเข้มแข็ง
- 2) ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

การพัฒนาในช่วงที่ผ่านมาทำให้สังคมไทยก้าวหน้าไปหลายด้าน แต่การแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมในสังคมไทยมีความคืบหน้าช้า ทั้งเรื่องความแตกต่างของรายได้ระหว่างกลุ่มประชากร ความแตกต่างของคุณภาพการบริการภาครัฐ รวมทั้ง ข้อจำกัดในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมและเทคโนโลยีของกลุ่มผู้ด้อยโอกาสและกลุ่มที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกล ดังนั้น การพัฒนาในระยะต่อไปจึงจำเป็นต้องมุ่งลดปัญหาความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ของกลุ่มคนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมที่แตกต่างกัน แก้ไขปัญหาความยากจนเพิ่มโอกาสการเข้าถึงบริการพื้นฐานทางสังคมของภาครัฐ รวมทั้งเพิ่มศักยภาพชุมชนและเศรษฐกิจฐานรากให้มีความเข้มแข็ง เพื่อให้ชุมชนพึ่งพาตนเองและได้รับส่วนแบ่งผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจมากขึ้น โดยมีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย

- 2.1) การเพิ่มโอกาสให้กับกลุ่มเปราะบางประชากรร้อยละ 40 ที่มีรายได้ต่ำสุดสามารถเข้าถึงบริการที่มีคุณภาพของรัฐและมีอาชีพ
- 2.2) การกระจายการให้บริการภาครัฐทั้งด้านการศึกษา สาธารณสุขและสวัสดิการที่มีคุณภาพให้ครอบคลุมและทั่วถึง
- 2.3) เสริมสร้างศักยภาพชุมชนการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนและการสร้างความเข้มแข็งการเงินฐานรากตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองได้มีสิทธิในการจัดการทุนที่ดินและทรัพยากรภายในชุมชน

3) ยุทธศาสตร์ที่ 5 ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน

กระแสโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในปัจจุบัน มีแนวโน้มส่งผลกระทบต่อความมั่นคงและเสถียรภาพของประเทศไทยในหลายมิติ ทั้งภัยคุกคามภายนอกในเรื่องการขยายอิทธิพลและการเพิ่มบทบาทของประเทศมหาอำนาจในภูมิภาคต่าง ๆ ของโลกอาชญากรรมข้ามชาติและการก่อการร้ายและภัยคุกคามภายในประเทศ ได้แก่ ความเห็นต่างทางความคิดและอุดมการณ์ของคนในชาติ การสร้างสถานการณ์ในจังหวัดชายแดนภาคใต้และการคุกคามทางเศรษฐกิจโดยอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ ดังนั้น การพัฒนาในระยะต่อไป จึงเน้นในเรื่องการปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์ให้เป็นสถาบันหลักของประเทศ สังคมมีความสมานฉันท์ ประชาชนมีส่วนร่วมป้องกันแก้ไขปัญหามั่นคง ประชาชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีโอกาสในการศึกษาและการประกอบอาชีพที่สร้างรายได้เพิ่มขึ้น ประเทศไทยมีความสัมพันธ์และความร่วมมือด้านความมั่นคงกับนานาประเทศในการป้องกันภัยคุกคามในรูปแบบต่าง ๆ ควบคู่ไปกับการรักษาผลประโยชน์ของชาติ มีความพร้อมต่อการรับมือภัยคุกคามทั้งภัยคุกคามทางทหารและภัยคุกคามอื่น ๆ และแผนงานด้านความมั่นคงมีการบูรณาการสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยมีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย

- 3.1) การรักษาความมั่นคงภายในเพื่อให้เกิดความสงบในสังคมและธำรงไว้ซึ่งสถาบันหลักของชาติ
 - 3.2) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการป้องกันประเทศเพื่อเตรียมความพร้อมในการรับมือภัยคุกคามทั้งการทหารและภัยคุกคามอื่น ๆ
 - 3.3) การส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศด้านความมั่นคง เพื่อบูรณาการความร่วมมือกับมิตรประเทศเพื่อผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ สังคมและการป้องกันภัยคุกคามข้ามชาติ
 - 3.4) การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ของชาติทางทะเลเพื่อคงไว้ซึ่งอำนาจอธิปไตยและสิทธิอธิปไตยในเขตทะเล
 - 3.5) การบริหารจัดการความมั่นคงเพื่อการพัฒนาเพื่อให้เกิดความสอดคล้องกันระหว่างแผนงานที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงการพัฒนาภายใต้การมีส่วนร่วมของภาคประชาชน
- 4) ยุทธศาสตร์ที่ 6 การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติดมิชอบและธรรมาภิบาลในสังคมไทย

ระบบการบริหารจัดการในภาครัฐที่ขาดประสิทธิภาพเป็นอุปสรรคที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศมาอย่างต่อเนื่อง ทั้งการให้บริการประชาชนยังไม่ได้มาตรฐานสากล การบังคับใช้กฎหมายที่ขาดประสิทธิภาพ การบริหารจัดการและการให้บริการของท้องถิ่นขาดความโปร่งใส ระบบและกระบวนการยุติธรรมไม่สามารถอำนวยความสะดวกได้อย่างเสมอภาคและเป็นธรรม รวมทั้ง การทุจริตประพฤติดมิชอบในสังคมไทย การพัฒนาระยะต่อไปจึงต้องเร่งปฏิรูปการบริหารจัดการภาครัฐให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจัง โดยมุ่งเน้นในเรื่องการลดสัดส่วนค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรและเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการให้บริการของภาครัฐ รวมทั้งประสิทธิภาพการประกอบธุรกิจของประเทศ การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การปรับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริตให้อยู่ในระดับที่ดีขึ้นและการลดจำนวนการดำเนินคดีกับผู้ได้กระทำความผิดโดยมีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย

- 4.1) ปรับปรุงโครงสร้างหน่วยงาน บทบาท ภารกิจและคุณภาพบุคลากรภาครัฐให้มีความโปร่งใส ทันสมัย คล่องตัว มีขนาดที่เหมาะสม เกิดความคุ้มค่า
- 4.2) ปรับปรุงกระบวนการงบประมาณและสร้างกลไกในการติดตามตรวจสอบการเงินการคลังภาครัฐ เพื่อให้การจัดสรรและการใช้จ่ายมีประสิทธิภาพ
- 4.3) เพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับการให้บริการสาธารณะให้ได้มาตรฐานสากล เพื่อให้ประชาชนและภาคธุรกิจได้รับบริการที่มีคุณภาพได้มาตรฐานและอำนวยความสะดวก ตรงตามความต้องการ
- 4.4) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชนได้รับการบริการอย่างมีประสิทธิภาพและทั่วถึง
- 4.5) ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติดมิชอบ เพื่อให้สังคมไทยมีวินัย โปร่งใสและยุติธรรม
- 4.6) ปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมให้มีความทันสมัยเป็นธรรมและสอดคล้องกับข้อบังคับสากลหรือข้อตกลงระหว่างประเทศ

5) ยุทธศาสตร์ที่ 7 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

ที่ผ่านมาการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ของประเทศประสบปัญหาด้านความต่อเนื่องในการดำเนินการและปัญหาเชิงปริมาณคุณภาพและการบริหารจัดการการให้บริการที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากลทำให้มีข้อจำกัดในการสนับสนุนการพัฒนาประเทศให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งการพัฒนาในระยะต่อไปจึงมุ่งเน้นในเรื่องการลดความเข้มของการใช้พลังงานและลดต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศ การพัฒนาระบบขนส่งทางราง และทางน้ำ เพิ่มปริมาณการเดินทางด้วยระบบขนส่งสาธารณะในเขตเมืองและขยายขีดความสามารถในการรองรับปริมาณผู้โดยสารของท่าอากาศยานในกรุงเทพมหานครและท่าอากาศยานในภูมิภาค การเพิ่มความสามารถในการแข่งขันด้านโลจิสติกส์และการอำนวยความสะดวกทางการค้า การพัฒนาด้านพลังงานเพื่อเพิ่มสัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนต่อปริมาณการใช้พลังงานขั้นสุดท้ายและลดการพึ่งพาก๊าซ ธรรมชาติในการผลิตไฟฟ้า การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล และการพัฒนาด้านสาธารณสุขการ (น้ำประปา) โดยมีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย

5.1) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านขนส่ง อาทิ พัฒนาระบบรถไฟให้เป็นโครงข่ายหลักในการเดินทางและขนส่งของประเทศพัฒนาโครงข่ายถนน พัฒนาระบบขนส่งทางอากาศ และพัฒนาระบบขนส่งทางน้ำ

5.2) การสนับสนุนการพัฒนาระบบขนส่ง อาทิ การพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกิดจากการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานและพัฒนากิจการบริการจัดการในสาขาขนส่ง

5.3) พัฒนาระบบโลจิสติกส์ อาทิ พัฒนาและยกระดับมาตรฐานระบบการบริหารจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทานให้ได้มาตรฐานสากลและพัฒนาและยกระดับมาตรฐานการอำนวยความสะดวกทางการค้า

5.4) พัฒนาด้านพลังงาน อาทิ จัดหาพลังงานให้เพียงพอและสร้างความมั่นคงในการผลิตพลังงานเพิ่มศักยภาพการบริหารจัดการ การผลิตและการใช้พลังงานทดแทนและพลังงานสะอาด

5.5) พัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล อาทิ พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานโทรคมนาคมของประเทศให้ทั่วถึงและมีประสิทธิภาพและส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างมูลค่าเพิ่มทางธุรกิจ

5.6) พัฒนาระบบน้ำประปา อาทิ พัฒนาระบบน้ำประปาให้ครอบคลุมและทั่วถึงและการบริหารจัดการการใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพ และการสร้างนวัตกรรม

6) ยุทธศาสตร์ที่ 8 การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัยและนวัตกรรม

การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมามีการเพิ่มประสิทธิภาพจากปัจจัยความได้เปรียบด้านแรงงาน ทรัพยากรธรรมชาติและการนำเข้าเทคโนโลยีสำเร็จรูปจากต่างประเทศมากกว่าการสะสมองค์ความรู้เพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของตนเอง ทำให้ส่วนแบ่งผลประโยชน์ทางด้านเทคโนโลยี ซึ่งมีมูลค่าเพิ่มสูงตกอยู่กับประเทศผู้เป็นเจ้าของเทคโนโลยี อีกทั้ง การลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาไม่เพียงพอที่จะขับเคลื่อนประเทศสู่สังคมนวัตกรรมได้ ซึ่งการพัฒนาจึงเน้นในเรื่องการเพิ่มความเข้มแข็งด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของประเทศ และการเพิ่มความสามารถในการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อยกระดับความสามารถการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการและคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยมีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย

6.1) เร่งส่งเสริมการลงทุนวิจัยและพัฒนาและผลักดันสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์และเชิงสังคม

6.2) พัฒนาผู้ประกอบการให้เป็นผู้ประกอบการทางเทคโนโลยี

6.3) พัฒนาสถานะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัยและนวัตกรรมด้านบุคลากรวิจัย

แผน ระดับที่ 3

นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (พ.ศ. 2561 - 2580)

นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม จะเป็นแผนแม่บทหลักในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัลของประเทศ ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2580) ที่กำหนดทิศทางการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ซึ่งมีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติและแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยมุ่งหวังปฏิรูปประเทศไทยให้ทันต่อบริบทการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมที่กำลังเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วไปสู่ยุคดิจิทัล ตั้งแต่การเร่งวางรากฐานดิจิทัลของประเทศผ่านการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัล การสร้างระบบเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัลที่ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมตามแนวทางประชารัฐ การขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจและสังคม และใช้ประโยชน์จากนวัตกรรมดิจิทัลอย่างเต็มศักยภาพ จนถึงการผลักดันให้ประเทศไทยเป็นประเทศในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว ที่สามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลสร้างมูลค่า และขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืนในระยะยาว โดยได้กำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมาย และภูมิทัศน์ของการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ดังนี้

วิสัยทัศน์ของการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม “ปฏิรูปประเทศไทยสู่ดิจิทัลไทยแลนด์”

ดิจิทัลไทยแลนด์ (Digital Thailand) หมายถึง ยุคที่ประเทศไทยสามารถสร้างสรรค์และใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างเต็มศักยภาพในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน นวัตกรรม ข้อมูล ทุนมนุษย์และทรัพยากรอื่นใด เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน

เป้าหมายของการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

1) เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันก้าวทันเวทีโลก ด้วยการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือหลักในการสร้างสรรค์นวัตกรรมการผลิต การบริการ

2) สร้างโอกาสทางสังคมอย่างเท่าเทียม ด้วยข้อมูลข่าวสารและบริการต่าง ๆ ผ่านสื่อดิจิทัล เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน

3) พัฒนาทุนมนุษย์สู่ยุคดิจิทัล ด้วยการเตรียมความพร้อมให้บุคลากรทุกกลุ่มมีความรู้และทักษะที่เหมาะสมต่อการดำเนินชีวิตและการประกอบอาชีพในยุคดิจิทัล

4) ปฏิรูปกระบวนการทำงานและการให้บริการของภาครัฐ ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลและการใช้ประโยชน์จากข้อมูล เพื่อให้การปฏิบัติงานเกิดความโปร่งใส มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล

ภูมิทัศน์ดิจิทัลของประเทศไทย (Thailand Digital Landscape)

การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัลของประเทศไทย มุ่งเน้นการพัฒนาระยะยาวอย่างยั่งยืน สอดคล้องกับการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปีแต่เนื่องจากเทคโนโลยีดิจิทัลมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ดังนั้น ในการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม จึงกำหนดภูมิทัศน์ดิจิทัลหรือทิศทางการพัฒนาและเป้าหมายออกเป็น 4 ระยะ ดังนี้

1) ระยะที่ 1 Digital Foundation ประเทศไทยลงทุน และสร้างฐานรากในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล

2) ระยะที่ 2 Digital Thailand I: Inclusion ทุกภาคส่วนของประเทศไทยมีส่วนร่วมในเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัลตามแนวทางประชารัฐ

3) ระยะที่ 3 Digital Thailand II: Full Transformation ประเทศไทยก้าวสู่ดิจิทัลไทยแลนด์ที่ขับเคลื่อนและใช้ประโยชน์จากนวัตกรรมดิจิทัลได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ

4) ระยะที่ 4 Global Digital Leadership: ประเทศไทยอยู่ในกลุ่มประเทศที่พัฒนาแล้ว สามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ และคุณค่าทางสังคมอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาดิจิทัลของประเทศไทยตามวิสัยทัศน์และแนวทางการพัฒนาตามภูมิทัศน์ดิจิทัลของประเทศไทย 4 ระยะ จึงได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาไว้ 6 ยุทธศาสตร์ ที่ส่งเสริมซึ่งกันและกัน มีการกำหนดเป้าหมาย เพื่อให้สามารถติดตามและประเมินความก้าวหน้าได้อย่างชัดเจน และมีแผนงานเพื่อดำเนินการตามยุทธศาสตร์ ดังนี้

- 1) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลประสิทธิภาพสูง ให้ครอบคลุมทั่วประเทศ: เข้าถึง พร้อมใช้จ่ายได้
- 2) ขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล: ขับเคลื่อน New S-Curve เพิ่มศักยภาพสร้างธุรกิจ เพิ่มมูลค่า
- 3) สร้างสังคมคุณภาพด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล: สร้างการมีส่วนร่วม การใช้ประโยชน์อย่างทั่วถึงและเท่าเทียม
- 4) ปรับเปลี่ยนภาครัฐสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัล: โปร่งใส อำนาจความสะดวก รวดเร็ว เชื่อมโยงเป็นหนึ่งเดียว
- 5) พัฒนากำลังคนให้พร้อมเข้าสู่ยุคเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล: สร้างคน สร้างงานสร้างความเข้มแข็งจากภายใน
- 6) สร้างความเชื่อมั่นในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล: กฎระเบียบทันสมัย เชื่อมโยงการลงทุนมีความมั่นคงปลอดภัย

แผนปฏิบัติการด้านดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2561 - 2565)

ในการขับเคลื่อนการดำเนินงานตามนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (พ.ศ. 2561 - 2580) นั้น คณะรัฐมนตรีได้ให้ความเห็นชอบแผนปฏิบัติการด้านดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2561 - 2565) โดยแปลงวิสัยทัศน์ เป้าหมาย และยุทธศาสตร์ระยะยาวของนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมสู่กรอบการปฏิบัติที่เป็นรูปธรรมในระยะสั้น โดยมุ่งเน้นการเปลี่ยนผ่านประเทศไทยไปสู่การเป็นประเทศที่ขับเคลื่อนและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างเต็มศักยภาพ หรือ “Digital Transformation” อันเป็นการสร้างรากฐานการพัฒนาประเทศให้เป็นประเทศที่ขับเคลื่อนการพัฒนาทั้งในมิติทางเศรษฐกิจและสังคมด้วยนวัตกรรม เพื่อสร้างศักยภาพในการแข่งขันของประเทศและการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ภายใต้กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนา 6 ด้าน ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลประสิทธิภาพสูงให้ครอบคลุมทั่วประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล

ยุทธศาสตร์ที่ 3 สร้างสังคมคุณภาพด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ปรับเปลี่ยนภาครัฐสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัล

ยุทธศาสตร์ที่ 5 พัฒนากำลังคนให้พร้อมเข้าสู่ยุคเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล

ยุทธศาสตร์ที่ 6 สร้างความเชื่อมั่นในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

แผนปฏิบัติการด้านดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมฉบับนี้ ได้กำหนดเป้าหมายและแนวทางการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ในระยะ 5 ปี ที่สอดคล้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม พ.ศ. 2560 (มาตรา 6) และใช้นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม พ.ศ. 2561 - 2580 เป็นกรอบนำแนวความคิดในการวางแผนไปสู่การปฏิบัติ ดังนี้

1) พระราชบัญญัติการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม พ.ศ. 2560 มาตรา 6 นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม มีเป้าหมายและแนวทางอย่างน้อย ดังต่อไปนี้

1.1) การดำเนินการและการพัฒนาให้มีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยวิธีการอย่างหนึ่งอย่างใดที่ทำให้สามารถใช้ร่วมกันหรือเชื่อมโยงกันได้หรือวิธีอื่นใดที่เป็นการประหยัดทรัพยากรของชาติและเกิดความสะดวกต่อผู้ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้จ่ายงบประมาณประจำปี

1.2) การพัฒนาโครงการสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยีดิจิทัลที่เป็นการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งต้องครอบคลุมโครงข่ายการติดต่อสื่อสาร แพร่เสียง แพร่ภาพในทุกรูปแบบไม่ว่าจะอยู่ในภาคพื้นดิน พื้นน้ำ ในอากาศ หรืออวกาศและเป้าหมายในการใช้คลื่นความถี่ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม และประโยชน์ของประชาชน

1.3) การส่งเสริมและสนับสนุนให้มีระบบการให้บริการหรือแอปพลิเคชันสำหรับประยุกต์ใช้งานด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล

1.4) การส่งเสริมให้เกิดมาตรฐานหรือกฎเกณฑ์ในการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลให้สอดคล้องกัน เพื่อให้การทำงานระหว่างระบบสามารถทำงานเชื่อมโยงกันได้อย่างมีความมั่นคงปลอดภัย อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน รวมตลอดทั้งทำให้ระบบหรือการให้บริการมีความน่าเชื่อถือและมีแนวทางการส่งเสริมให้เกิดการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลในการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์และพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์และมีหลักประกันการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ต่อเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและความมั่นคงของประเทศ

1.5) การส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาให้เกิดอุตสาหกรรมและนวัตกรรมด้านเทคโนโลยีดิจิทัล การพัฒนาให้เกิดการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อสร้างหรือเผยแพร่เนื้อหาผ่านทางสื่อที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและความมั่นคงของประเทศ

1.6) การส่งเสริมการสนับสนุนการผลิตและพัฒนากำลังคน ให้เกิดความพร้อมและความรู้ด้านเทคโนโลยีดิจิทัลและส่งเสริมและสนับสนุนให้หน่วยงานของรัฐและเอกชน ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้เกิดประโยชน์ทางเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้ง สร้างความตระหนักและรู้เท่าทันสื่อและสารสนเทศอื่น ส่งเสริมและสนับสนุนให้ลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงบริการที่จำเป็นต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

1.7) การพัฒนากล้องข้อมูลและฐานข้อมูลดิจิทัล การบริหารจัดการความรู้ รวมทั้งการส่งเสริมเพื่อให้มีระบบที่เป็นศูนย์แห่งการเรียนรู้และให้บริการข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ที่ทันสมัย ซึ่งเอื้อต่อการนำไปใช้ประโยชน์ในรูปแบบที่เหมาะสมกับยุคสมัย

2) เป้าหมายการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ตามแผนปฏิบัติการด้านดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2561 - 2565) กำหนดไว้ ดังนี้

2.1) ขับเคลื่อนเศรษฐกิจ เพื่อเพิ่มรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนและการกระจายรายได้และความมั่นคงทางเศรษฐกิจในภูมิภาค ตลอดจนเพิ่ม GDP จากการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในกิจกรรมทางเศรษฐกิจ

2.2) สร้างสังคมคุณภาพเพื่อเพิ่มคุณภาพชีวิต โอกาสในการเข้าถึงบริการด้านสุขภาพและโอกาสในการเข้าถึงความรู้ด้านทักษะอาชีพ ให้กับประชาชนทุกคน โดยเฉพาะผู้พิการและกลุ่มคนชายขอบ ตลอดจนเพิ่มความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินให้ประชาชนในทุกพื้นที่

2.3) พัฒนารัฐบาลดิจิทัล เพื่อประหยัดการใช้กระดาษในทุกขั้นตอนการทำงาน ลดเวลาในการติดต่อ/รับบริการภาครัฐ และเวลาในการจดทะเบียนเริ่มต้นธุรกิจ สำหรับประชาชนและภาคธุรกิจ

2.4) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลรองรับการเปลี่ยนแปลง เพื่อขยายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงให้ครอบคลุมทุกพื้นที่และสร้างโอกาสให้ประชาชนในชนบทเข้าถึงอินเทอร์เน็ตด้วยต้นทุนที่ไม่ต่างกับประชาชนในเมือง

2.5) สร้างความเชื่อมั่น เพื่อจัดภัยคุกคามไซเบอร์การโจมตีเว็บไซต์ หน่วยงานภาครัฐ เนื้อหาไม่เหมาะสมทางอินเทอร์เน็ต กลโกงออนไลน์/การฉ้อโกงรูปแบบใหม่ ๆ ตลอดจนสร้างความเชื่อมั่นให้กับภาคธุรกิจและประชาชนในการทำธุรกรรมออนไลน์

2.6) พัฒนากำลังคนดิจิทัล เพื่อพัฒนาทักษะด้านดิจิทัลให้กับทุกอาชีพ เพื่อเพิ่มผลผลิตภาพแรงงานและการสร้างธุรกิจรูปแบบใหม่และพัฒนาทักษะด้านดิจิทัลของข้าราชการและบุคลากรภาครัฐ ตลอดจนสร้างความตระหนักให้ประชาชนใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างสร้างสรรค์

3) ประเด็นขับเคลื่อนหลักเพื่อการเปลี่ยนผ่านรายยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย 15 ประเด็นการขับเคลื่อนที่สำคัญ ดังนี้

3.1) ยุทธศาสตร์ขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล ประกอบด้วย 5 ประเด็น

(1) การพัฒนา SME ไทยบนฐานของเศรษฐกิจดิจิทัล (Digital SMEs)

(2) การเพิ่มประสิทธิภาพและผลผลิตการผลิตด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Manufacturing)

สู่อุตสาหกรรม 4.0 (Industry 4.0)

(3) การพัฒนาเกษตรยุคใหม่ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Agriculture)

(4) การเพิ่มมูลค่าให้ธุรกิจบริการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Services)

(5) การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมดิจิทัลและดิจิทัลคอนเทนต์

3.2) ยุทธศาสตร์สร้างสังคมคุณภาพด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล ประกอบด้วย 3 ประเด็น

(1) การพัฒนาชุมชนชนบทด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Community)

(2) การพัฒนาการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิตด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Learning & Knowledge)

(3) การพัฒนาบริการสุขภาพด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Health)

3.3) ยุทธศาสตร์ปรับเปลี่ยนภาครัฐสู่เป็นรัฐบาลดิจิทัล ประกอบด้วย 2 ประเด็น

(1) การยกระดับบริการภาครัฐ (Government Transformation for Government Services)

(2) ปฏิรูปการบริหารจัดการของภาครัฐ (Government Transformation for Government Management)

3.4) ยุทธศาสตร์พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลประสิทธิภาพสูง ให้ครอบคลุมทั่วประเทศ ประกอบด้วย 2 ประเด็น

(1) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล (Digital Infrastructure)

(2) การพัฒนาเมืองอัจฉริยะ (Smart City)

3.5) ยุทธศาสตร์สร้างความเชื่อมั่นในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ประกอบด้วย 2 ประเด็น

(1) การเสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ (Cybersecurity)

(2) ขับเคลื่อนการพัฒนากฎหมายและมาตรฐานดิจิทัล (Digital law & Regulation)

3.6) ยุทธศาสตร์พัฒนากำลังคนให้พร้อมเข้าสู่ยุคเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล ประกอบด้วย 1 ประเด็น คือ การพัฒนากำลังคนและประชาชนสู่ยุคดิจิทัล (Digital Manpower and Digital Literacy)

คำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี

คำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี รัฐบาลนายกรัฐมนตรี พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา ได้แถลงนโยบายต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ 12 กันยายน พ.ศ. 2557 เป็นนโยบายด้านต่าง ๆ ที่ต้องการสร้างความเข้มแข็งแก่องค์กรการปกครองทุกระดับตั้งแต่ท้องถิ่นจนถึงประเทศ เป็นการพัฒนาที่ยั่งยืน ครอบคลุมปัญหาทั้งระยะเฉพาะหน้าที่ต้องทำทันที ระยะกลางที่จะทำต่อไปหรือต้องรอการใช้บังคับกฎหมาย และระยะยาว ซึ่งแม้จะไม่เห็นผลสำเร็จในเวลาอันใกล้ แต่รัฐบาลจะวางรากฐานเพื่อให้รัฐบาลข้างหน้าเข้ามาพิจารณารับช่วงได้อย่างต่อเนื่อง และประการสำคัญคือ ต้องการให้ประชาชนเกิดความชัดเจน รู้ล่วงหน้าว่าประเทศจะก้าวไปทางไหน จะมีอะไรเกิด หรือไม่เกิดขึ้นในอนาคตอันใกล้เพื่อจะได้เตรียมตัวได้ถูกต้อง ประกอบด้วย

1) การปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์

2) การรักษาความมั่นคงของรัฐและการต่างประเทศ

3) การลดความเหลื่อมล้ำของสังคม และการสร้างโอกาสการเข้าถึงบริการของรัฐ

4) การศึกษาและเรียนรู้ การทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม

5) การยกระดับคุณภาพบริการด้านสาธารณสุข และสุขภาพของประชาชน

6) การเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ

7) การส่งเสริมบทบาทและการใช้โอกาสในประชาคมอาเซียน

8) การพัฒนาและส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนา และนวัตกรรม

9) การรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร และการสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์กับการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

10) การส่งเสริมการบริหารราชการแผ่นดินที่มีธรรมาภิบาลและการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐ

11) การปรับปรุงกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม

นโยบายความมั่นคงแห่งชาติ พ.ศ. 2558 - 2564

วิสัยทัศน์ “ชาติมีเสถียรภาพและเป็นปึกแผ่น ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต ประเทศมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ปลอดภัยจากภัยคุกคามข้ามพรมแดน พร้อมเผชิญวิกฤติการณ์ มีบทบาทเชิงรุกในประชาคมอาเซียน และดำเนินความสัมพันธ์กับนานาชาติประเทศอย่างมีคุณภาพ”

ส่วนที่ 1 นโยบายเสริมสร้างความมั่นคงที่เป็นแกนหลักของชาติ

1) เสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

2) สร้างความเป็นธรรม ความปรองดอง และความสมานฉันท์ในชาติ

3) ป้องกันและแก้ไขการก่อความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้

ส่วนที่ 2 นโยบายความมั่นคงแห่งชาติทั่วไป

4) จัดระบบการบริหารจัดการชายแดนเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาข้ามพรมแดน

5) สร้างเสริมศักยภาพการป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยคุกคามข้ามชาติ

6) ปกป้อง รักษาผลประโยชน์แห่งชาติทางทะเล

7) จัดระบบ ป้องกัน และแก้ไขปัญหาผู้หลบหนีเข้าเมือง

8) เสริมสร้างความเข้มแข็งและภูมิคุ้มกันความมั่นคงภายใน

9) เสริมสร้างความมั่นคงของชาติจากภัยการทุจริตคอร์รัปชัน

10) เสริมสร้างความมั่นคงทางเทคโนโลยีสารสนเทศและไซเบอร์

11) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

12) เสริมสร้างความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร

13) พัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงของชาติ

14) เสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพการป้องกันประเทศ

15) พัฒนาระบบงานข่าวกรองให้มีประสิทธิภาพ

16) เสริมสร้างคุณภาพในการดำเนินความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

แผนปฏิบัติการด้านแรงงาน (พ.ศ. 2563 - 2565)

แผนปฏิบัติการด้านแรงงาน (พ.ศ. 2563 - 2565) เป็นการต่อยอดและเชื่อมโยงมาจากแผนแม่บทพัฒนาแรงงานไทยในระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2560 - 2564) และแผนแม่บทด้านแรงงาน พ.ศ. 2560 - 2564 และมีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนในระดับต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้แผนปฏิบัติการด้านแรงงาน (พ.ศ. 2563 - 2565) เป็นแผนระบุถึงกรอบแนวทางการพัฒนาแรงงานและพัฒนาตลาดแรงงานของประเทศ ที่สอดคล้องกับสภาพปัญหาและสามารถตอบสนองต่อความต้องการพัฒนาของประเทศไทยตามเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์และข้อสั่งการของนายกรัฐมนตรี (PM Target) ในระยะ 5 ปีแรกของยุทธศาสตร์ชาติ

แนวทางการดำเนินการ/พัฒนา

1) แนวทางที่ 1 : การเพิ่มศักยภาพแรงงานและผู้ประกอบการ เพื่อสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

องค์ประกอบที่สำคัญและจำเป็นในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยภายใต้สถานการณ์ด้านเศรษฐกิจทั้งในระดับโลกและระดับภูมิภาค คือ การเพิ่มขีดความสามารถของแรงงานและผู้ประกอบการในประเทศไทย ดังนั้น ภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์นี้จึงได้กำหนดแนวทางการดำเนินงาน 5 ประการ ดังนี้

1.1) ส่งเสริมพัฒนามาตรฐานฝีมือแรงงานไทยให้ได้มาตรฐานสากล พัฒนาขีดความสามารถของแรงงานและผู้ประกอบการผ่านระบบประกันคุณภาพมาตรฐานฝีมือแรงงานและค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือแรงงานให้ครอบคลุมทุกสาขาอาชีพ โดยเฉพาะสาขาอาชีพที่เกี่ยวข้องโดยตรงและโดยอ้อมจากผลของการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีตามกรอบประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ภายใต้ข้อจำกัด ด้านทรัพยากรและกรอบเวลา โดยจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายของกระทรวงแรงงาน และต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องเพื่อขยายผลให้ครอบคลุมทุกสาขาอาชีพ

1.2) ดำเนินการเชิงรุกควบคู่กัน โดยเน้นพัฒนาฝีมือแรงงานไทยเพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ การพัฒนาระบบความสามารถ (Competency-Based System) รายกลุ่มอุตสาหกรรม ซึ่งประกอบด้วยความสามารถในสาขาอาชีพ ความสามารถที่จำเป็นพื้นฐาน ได้แก่ ทักษะด้านภาษาและคอมพิวเตอร์ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ต่อการเพิ่มขีดความสามารถ เช่น จริยธรรมและนิสัยอุตสาหกรรม

1.3) พัฒนาและสนับสนุนให้สถานประกอบการเข้าสู่ระบบมาตรฐานแรงงานไทย เพื่อเป็นการเพิ่มขีดความสามารถให้กับแรงงานและสถานประกอบการ

1.4) “ซ่อม” กลุ่มแรงงานทักษะฝีมือต่ำและค่อนข้างต่ำ (Unskilled & Semi Skill) ในระยะแรกเพื่อให้มีทักษะฝีมือที่เพียงพอในส่วนที่ขาด เพื่อให้ยังคงอยู่ในตลาดแรงงานได้ และทดแทนปัญหาการขาดแคลนแรงงานในอนาคตได้ในระยะต่อไปจะต้องเน้น “เสริม” และ “สร้าง” ควบคู่กันจนไปสู่เป้าหมายสูง คือ คนในอีก 20 ปี ข้างหน้าเป็น Brain Power & Talent หรือ เพิ่มสัดส่วนของกำลังแรงงาน 2.0 3.0 4.0 และให้ 1.0 หมดไปหรือมีน้อยที่สุด

1.5) มุ่งเน้นพัฒนาคณะเพื่อรองรับกลุ่มอุตสาหกรรมก้าวหน้า (Advanced Industry) อาทิ หุ่นยนต์ (Robot) กลุ่มทักษะฝีมือขั้นสูง (High Skill Labour) เพื่อตอบ Thailand 4.0

2) แนวทางที่ 2 : การคุ้มครองและเสริมสร้างความมั่นคง หลักประกันในการทำงานและคุณภาพชีวิตที่ดี

กำลังแรงงานเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยในการพัฒนาประเทศหากกำลังแรงงานไม่ได้รับโอกาสและไม่ได้รับการดูแลในเรื่องการประกอบอาชีพ สิทธิประโยชน์ตามกฎหมาย และการสร้างหลักประกันที่ดีทางสังคมก็จะมีไม่มีการสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีในการดำรงชีวิตอย่างยั่งยืนส่งผลต่อการพัฒนาประเทศ ดังนั้น ภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์นี้จึงได้กำหนดแนวทางการดำเนินงานเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงและคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับกำลังแรงงานไว้ 5 ประการ ดังนี้

2.1) เสริมสร้างความมั่นคงในการมีงานทำเพื่อส่งเสริมให้กำลังแรงงาน รวมทั้งผู้สูงอายุและคนพิการ ได้มีงานทำ มีรายได้ และได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย โดยดำเนินการส่งเสริมการมีงานทำ การประกอบอาชีพ อิสระ การแนะแนวอาชีพที่สอดคล้องกับตลาดแรงงาน การส่งเสริมการมีงานทำอย่างยั่งยืน และคนหางานได้รับการคุ้มครอง รวมทั้งให้แรงงานได้รับการคุ้มครองสิทธิตามกฎหมายมีความปลอดภัยในการทำงาน มีสภาพแวดล้อมและสภาพการทำงานที่ดีได้ รับสวัสดิการแรงงานที่เหมาะสม และมีความสมานฉันท์ระหว่างแรงงานและผู้ประกอบกิจการ โดยดำเนินการคุ้มครองแรงงาน เสริมสร้างความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน ส่งเสริมการจัดสวัสดิการแรงงาน และเสริมสร้างระบบแรงงานสัมพันธ์อย่างมีประสิทธิภาพและครอบคลุมทั่วถึง โดยเป็นงานที่ใช้หลักบูรณาการและการมีส่วนร่วมจากทุกภาคีทั้งภาครัฐและภาคเอกชน

2.2) เสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้แรงงานผ่านระบบประกันสังคม /ส่งเสริมระบบการออม เพื่อให้มีหลักประกันชีวิตที่มั่นคง ภายใต้การบริหารจัดการที่ดีมีธรรมาภิบาล การพัฒนารูปแบบและสิทธิประโยชน์ ที่มุ่งเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีของแรงงานและดำเนินการเพื่อให้กองทุนมีเสถียรภาพ

2.3) “สร้าง” กลุ่มเด็กแรกเกิดจนถึงประถมศึกษา ซึ่งใน 20 ปีข้างหน้า จะเป็นกำลังแรงงาน (Labour Force) ที่สำคัญในอนาคต โดยร่วมมือกับทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างคนให้เป็น Brain Power & Talent

2.4) “เสริม” ศักยภาพให้กับกลุ่มนักเรียนระดับมัธยมศึกษาจนถึงผู้ที่จบมหาวิทยาลัย รวมทั้งกลุ่มคนทำงานวัยต้น ซึ่งคนกลุ่มนี้จะเป็นกำลังแรงงานหลักในอีก 10 ปีข้างหน้า เพื่อให้เป็นไปในทิศทางที่ตลาดแรงงานต้องการ

2.5) เน้นการสร้าง Talent ใน 3 กลุ่มอาชีพ คือ เกษตร ท่องเที่ยว และบริการ

3) แนวทางที่ 3 : การบริหารจัดการด้านแรงงานระหว่างประเทศ

ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ที่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม และภาคแรงงานของประเทศ จึงมีความจำเป็นที่ต้องมีการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การบริหารจัดการด้านแรงงานระหว่างประเทศ ที่มีประสิทธิภาพ เพื่อรองรับกระแสการเปลี่ยนแปลงจากภายนอก โดยการกำหนดมาตรการที่เหมาะสม เพื่อลดทอนปัจจัยด้านลบให้มีผลกระทบน้อยที่สุด ดังนั้น ภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์นี้จึงได้กำหนดแนวทางการดำเนินงาน 5 ประการ ดังนี้

3.1) เร่งดำเนินการมาตรการที่เป็นการส่งเสริมและแสวงหาโอกาสจากกระแสโลกาภิวัตน์ เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อระบบเศรษฐกิจและภาคแรงงานของประเทศให้ครอบคลุมมากที่สุด ทั้งการพัฒนาระบบข้อมูลและการศึกษาวิจัยด้านแรงงาน

3.2) เร่งส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศด้านแรงงานทั้งในกรอบทวิภาคี พหุภาคีและเขตการค้าเสรี การดำเนินการมาตรการเพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC) รวมถึงการพัฒนาระบบบริหารจัดการและการบูรณาการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการเคลื่อนย้ายแรงงาน

3.3) ต้องบริหารจัดการแรงงานไทยไปทำงานต่างประเทศอย่างเป็นระบบ เพื่อให้แรงงานไทยที่มีความประสงค์จะไปทำงานต่างประเทศ ได้ไปทำงานอย่างถูกต้องเหมาะสม ได้รับการปฏิบัติอย่างเป็นธรรม

ได้รับการคุ้มครองตามสิทธิประโยชน์ตามสัญญาและกฎหมายของประเทศที่ไปทำงานและได้รับการส่งเสริมการพัฒนาทักษะฝีมือ รวมถึงการส่งเสริมรักษา และขยายตลาดแรงงานไทยในต่างประเทศ

3.4) ปรับเปลี่ยนระบบการบริหารจัดการแรงงานต่างด้าว จัดระเบียบแรงงานต่างด้าว (Zoning) เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่แรงงานไทยและเศรษฐกิจของประเทศจากการจ้างแรงงานต่างด้าว การควบคุม/หรือลดผลกระทบที่เกิดจากการใช้แรงงานต่างด้าวทั้งด้านสังคม สาธารณสุข และความมั่นคงของชาติโดยการพัฒนา ระบบโครงสร้างและกลไกในการบริหารจัดการแรงงานต่างด้าวอย่างมีประสิทธิภาพ ท้นต่อการเพิ่มขึ้นของปริมาณ การจ้างแรงงานต่างด้าว มีการศึกษารูปแบบการบริหารจัดการแรงงานต่างด้าวของประเทศที่ประสบความสำเร็จ เพื่อเสนอต่อรัฐบาลให้กำหนดเป็นวาระแห่งชาติในการบูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วยราชการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

3.5) จัดการใช้แรงงานเด็กในรูปแบบที่เลวร้าย แรงงานบังคับ แรงงานผิดกฎหมาย และการค้ามนุษย์ด้านแรงงานเพื่อลดเงื่อนไขการกีดกันทางการค้าและการส่งออก

4) แนวทางที่ 4 : การพัฒนากลไกในการสร้างความสมดุลของตลาดแรงงานเพื่อสร้างความยั่งยืน ให้ภาคแรงงาน

ความไม่สมดุลของอุปสงค์และอุปทานด้านแรงงาน ในตลาดแรงงานทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เป็นปัญหาสะสมมาอย่างยาวนานอันเนื่องมาจากปัญหาเชิงโครงสร้างประชากรของประเทศที่เข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ปัญหาการเกิดต่ำทำให้มีกำลังแรงงานเข้าสู่ตลาดแรงงานในสัดส่วนที่ไม่เพียงพอกับความต้องการใช้แรงงาน ที่ขยายตัวตามการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ ดังนั้น ภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์นี้จึงได้กำหนด แนวทางการดำเนินงานเพื่อขจัด/ลด/บรรเทาปัญหาความไม่สมดุลนี้ไว้ 5 ประการ ดังนี้

4.1) ในระยะเร่งด่วนมุ่งบรรเทาความไม่สอดคล้องของการจ้างงานระหว่างอุปสงค์และอุปทาน กำหนดแนวทางมาตรการบรรเทาปัญหาการขาดแคลนแรงงานให้กับผู้ประกอบการ ทุกส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง จะต้องดำเนินกลยุทธ์ควบคู่กันโดยการศึกษา วิเคราะห์ และพยากรณ์สถานะตลาดแรงงาน ทั้งในระดับประเทศ และระดับจังหวัด สื่อสารประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารด้านแรงงานโดยเฉพาะความต้องการของตลาดแรงงาน รวมถึงเผยแพร่แนวความคิดหรือสร้างค่านิยมให้ประชากรกลุ่มเป้าหมายในช่วงวัยศึกษาที่จะเข้าสู่ตลาดแรงงาน ในอนาคตให้สนใจศึกษาในสาขาที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน

4.2) สร้างความสมดุลของตลาดแรงงานแบบยั่งยืนให้ภาคแรงงาน ของประเทศโดยการวางแผนกำลัง แรงงานของประเทศเชิงบูรณาการ ประสานความร่วมมือจัดทำแผนกำลังแรงงานร่วมกับส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ต่อเนื่องจนถึงการเผยแพร่แผนกำลังแรงงานระดับประเทศและแผนกำลังแรงงานระดับจังหวัดให้ประชาชน กลุ่มเป้าหมายได้รับทราบ และผลักดันให้หน่วยงานภายใน และภายนอกกระทรวงแรงงานนำไปใช้ตลอดจน การติดตามและประเมินผลการดำเนินการตามแผนพัฒนากำลังแรงงานในระดับประเทศและระดับจังหวัดหรือ กลุ่มจังหวัด

4.3) มีข้อมูล (Data & Information) ในระดับต่าง ๆ รวมถึงความต้องการแรงงานฝีมือในสาขา อาชีพต่าง ๆ (Skill Requirement) จึงจะสามารถพัฒนากำลังแรงงาน (Manpower) ได้สอดคล้องกับ

ความต้องการของตลาดแรงงานได้ (Matching) เพราะข้อมูล (Data) ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญมาก เพราะหากมีความต้องการแรงงาน (Demand) แต่ประเทศไทยไม่สามารถตอบสนอง (Supply) ได้จะเป็นปัญหาในทางปฏิบัติ

4.4) ต้องมีข้อมูลสารสนเทศ (Data & Information) และจัดกลุ่มช่วงชั้น (Class) ให้ได้ว่าแรงงานกลุ่มใดเป็น Labour 1.0 กลุ่มใดเป็น 2.0 3.0 และ 4.0 แต่ละ Class มีจำนวนประมาณเท่าไรและต้องการค่าจ้างว่าแรงงานในอนาคตที่เป็น Talent ควรต้องมีรายได้ (Income) เท่าไร กลุ่ม Highly Skill จะสร้างมูลค่า (Value) ได้เท่าไร

4.5) ต้องบริหาร Stock & Flow Workforce

5) แนวทางที่ 5 : การบริหารจัดการองค์กร บุคลากร ด้วยหลักธรรมาภิบาลและเสริมสร้างการมีส่วนร่วมในองค์กร

5.1) มุ่งเน้นการบริหารจัดการเป็นเลิศในทุกด้านภายใต้ทรัพยากรที่มีอยู่ ทั้งด้านโครงสร้างองค์กรของทุกส่วนราชการในสังกัดกระทรวงแรงงาน ด้านบุคลากรที่ต้องมีการบริหารทรัพยากรบุคคลเชิงกลยุทธ์ด้วยการพัฒนาระบบ HR Scorecard การพัฒนาศักยภาพของบุคลากรในองค์กร เพื่อเพิ่มขีดความสามารถของบุคลากรทั่วทั้งองค์กร อันจะมีส่วนสำคัญต่อการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ตามแผนแม่บท ทั้งนี้ กลไกที่จะขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้ต้องให้ความสำคัญกับการศึกษาวิจัยและการติดตามประเมินผลเพราะการติดตามประเมินผลที่มีประสิทธิภาพย่อมนำไปสู่การปรับปรุง เปลี่ยนแปลง ผลักดัน และขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ให้สนองต่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ

5.2) ให้ความสำคัญกับการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อเอื้ออำนวยต่อการบริหารงาน

5.3) สร้างกลไกความร่วมมือกับเครือข่ายด้านแรงงานให้เข้มแข็ง ทั้งระดับองค์กรและระดับพื้นที่ เช่น อาสาสมัครแรงงาน การจัดการระบบฐานข้อมูลสารสนเทศ เพื่อเป็นส่วนสนับสนุนการบริหารงาน เช่น แก้ไขปัญหาด้านแรงงาน การเตือนภัยด้านแรงงาน

5.4) มุ่งเสริมสร้างภาพลักษณ์องค์กรด้วยการสื่อสารสร้างการรับรู้ ความเข้าใจและปรับปรุงระบบการให้บริการประชาชนเพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมและสนับสนุนให้ได้รับข้อมูลข่าวสารด้วยความรวดเร็ว

6) แนวทางที่ 6 : การพัฒนาเทคโนโลยีและสารสนเทศ เพื่อบูรณาการสารสนเทศที่ทันสมัยและมีเสถียรภาพ

ปัจจุบันพัฒนาการและการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในองค์กร ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งโดยทางตรงและทางอ้อม ซึ่งก่อให้เกิดความท้าทายแก่ผู้บริหารองค์กรทุกองค์กรในอนาคต ให้นำเทคโนโลยีมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยผู้บริหารต้องมีความรู้ ความเข้าใจ และวิสัยทัศน์ต่อแนวโน้มของเทคโนโลยีเพื่อให้สามารถตัดสินใจนำเทคโนโลยีมาใช้งานอย่างมีประสิทธิภาพ เมื่อโลกเริ่มเข้าสู่ยุคระบบเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัลที่เทคโนโลยีดิจิทัลจะไม่ได้เป็นเพียงเครื่องมือสนับสนุนการทำงานเหมือนในอดีตที่ผ่านมาอีกต่อไป หากแต่จะหลอมรวมเข้ากับชีวิตคนอย่างผสมกลมกลืน และจะเปลี่ยนโครงสร้างรูปแบบกิจกรรมทางเศรษฐกิจ กระบวนการผลิต การค้า การบริการ และกระบวนการทางสังคมอื่น ๆ รวมถึงการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลไปอย่างสิ้นเชิง ประเทศไทยจึงต้องเร่งนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้เป็นเครื่องมือสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ โดยในบริบทของประเทศไทย เทคโนโลยีดิจิทัลสามารถตอบปัญหาความท้าทายที่ประเทศกำลังเผชิญอยู่

หรือเพิ่มโอกาสในการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมความท้าทายที่สำคัญที่สุด คือ การพัฒนาศักยภาพของคนในประเทศทั้งบุคลากรด้านเทคโนโลยี บุคลากรที่ทำงานในภาคเกษตร อุตสาหกรรมและบริการ ที่จะต้องชาญฉลาด รู้เท่าทันสื่อเท่าทันโลกด้วยตระหนักถึงความท้าทายและโอกาส ดังนั้น กระทรวงแรงงานจึงได้กำหนดให้การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นยุทธศาสตร์หนึ่งในแผนแม่บทฯ และภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์นี้ได้กำหนดแนวทางการดำเนินงานโดยมุ่งเน้นที่การพัฒนาและยกระดับโครงสร้างพื้นฐานและระบบสารสนเทศเพื่อใช้เทคโนโลยีและสารสนเทศเป็นกลไกในการเชื่อมโยงภารกิจด้านแรงงานสู่ประชากรวัยทำงานทุกคนอย่างสะดวกรวดเร็ว ทุกที่ ทุกเวลา เป็นธรรม และเท่าเทียม อันจะนำไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ของประเทศไทยตามนโยบายของรัฐบาล

แผนแม่บทความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2560 -2564)

วิสัยทัศน์ “มุ่งมั่นเสริมสร้างวัฒนธรรมเชิงป้องกัน เพื่อแรงงานปลอดภัยและสุขภาพอนามัย”

พันธกิจครอบคลุมในด้านพัฒนามาตรการเชิงส่งเสริมและป้องกันรณรงค์ให้แรงงานได้รับการคุ้มครองดูแลเกี่ยวกับ สิทธิ หน้าที่ เสริมสร้างและพัฒนาเครือข่ายรวมทั้งความร่วมมือระหว่างเครือข่ายพัฒนาหลักการบริหารจัดการและการดำเนินงาน ตลอดจนกำกับ ควบคุม ดูแลความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน เพื่อให้บรรลุตามเป้าประสงค์หลัก สร้างความตระหนักและจิตสำนึกที่เสริมสร้างวัฒนธรรมเชิงป้องกันในทุกภาคส่วนและเกิดความร่วมมือผลักดันงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานให้ขับเคลื่อนอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล ตัวชี้วัดหลักที่แสดงถึงความสำเร็จคือ อัตราการประสบอันตรายจากการทำงาน และจำนวนภาคส่วนที่มีบทบาทสร้างความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยในการทำงาน โดยประกอบด้วย ยุทธศาสตร์ การส่งเสริมและพัฒนาองค์ความรู้ด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน การส่งเสริม กำกับ ดูแล และพัฒนามาตรการเชิงป้องกันด้านความปลอดภัย และอาชีวอนามัย การส่งเสริมความร่วมมือ และพัฒนาภาคีเครือข่ายด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน และการพัฒนาหลักการบริหารจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

แผนยุทธศาสตร์สถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

(องค์การมหาชน) (พ.ศ. 2560 - 2564)

วิสัยทัศน์ “เป็นองค์กรหลักในการส่งเสริมและพัฒนา มาตรฐาน องค์ความรู้ งานวิจัย และนวัตกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงาน สู่อาเซียน ภายในปี 2562 - 2566”

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 สร้างส่วนร่วมประชารัฐ ส่งเสริมงานวิจัย และวิชาการ มุ่งสู่เศรษฐกิจที่ยั่งยืน

เป้าประสงค์หลักที่ 1 มีมาตรฐานส่งเสริมการจัดการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเพื่อการดำเนินธุรกิจอย่างยั่งยืน จากการมีส่วนร่วมประชารัฐ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 ติดตามหาแนวทางปัญญาพัฒนาบุคลากรด้านความปลอดภัย ตอบสนองอุตสาหกรรม

เป้าประสงค์หลักที่ 2 พัฒนาบุคลากรด้านความปลอดภัยที่เชื่อมโยงระหว่างภาคอุตสาหกรรมและสถาบันการศึกษาที่ตอบสนองอุตสาหกรรมเป้าหมายตามนโยบาย Thailand 4.0

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 ส่งเสริมคุณภาพการให้บริการ พัฒนาความเข้มแข็งเครือข่ายความปลอดภัย

เป้าประสงค์หลักที่ 3 มีแหล่งบริการวิชาการในพื้นที่เป้าหมาย โดยความร่วมมือกับเครือข่ายที่มีประสิทธิภาพการให้บริการ ซึ่งสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน) ให้การยอมรับ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 ปรับทัศนคติ พัฒนาพฤติกรรม สร้างแรงงานปลอดภัย สุขภาพอนามัยดี

เป้าประสงค์หลักที่ 4 คนทำงานเกิดความตระหนักรู้ถึงความสำคัญของการป้องกันอันตรายก่อนเกิดเหตุ นำไปสู่การมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 สร้างระบบงานและการจัดการภายในองค์กร เพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์สถาบัน ส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน)

เป้าประสงค์หลักที่ 5 สถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน) มีความโดดเด่นในการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ทันสมัย และขับเคลื่อนการดำเนินกิจการอย่างมีธรรมาภิบาล

แผนปฏิบัติการดิจิทัลกระทรวงแรงงาน ระยะ 3 ปี (พ.ศ. 2563 - 2565)

ยุทธศาสตร์ที่ 1 Citizen Experience Transformation เร็ยเรียนรู้พฤติกรรมประชาชน เพื่อการปรับเปลี่ยนบริการดิจิทัล

เป้าหมายยุทธศาสตร์

- 1) รูปแบบการให้บริการได้รับการปรับเปลี่ยนเป็นดิจิทัลมากขึ้น
- 2) ความพึงพอใจจากปฏิสัมพันธ์การมีส่วนร่วมของผู้เข้ารับและผู้ให้บริการ
- 3) ต้นแบบศูนย์แปลงรูปประสบการณ์ผู้รับบริการทั้งแบบดิจิทัลและสัมผัสแห่งมนุษย์
- 4) ต้นแบบการบริหารความรู้เชิงวิเคราะห์และระบบอัจฉริยะด้านทรัพยากรมนุษย์

ยุทธศาสตร์ที่ 2 Digital Service Delivery Transformation ยกระดับการส่งมอบบริการดิจิทัลสู่ประชาชน

เป้าหมายยุทธศาสตร์

- 1) กระทรวงแรงงานมีบริการดิจิทัลที่มีประสิทธิภาพและตรงกับความต้องการของผู้ใช้บริการอย่างแท้จริง
- 2) กระทรวงแรงงานมีบุคลากรที่มีความเข้าใจและมีความสามารถในการตอบสนองถึงความต้องการของผู้รับบริการด้านดิจิทัลอย่างแท้จริง

3) กระทรวงแรงงานมีกระบวนการส่งมอบบริการด้านดิจิทัลที่มีประสิทธิภาพ ตรงตามมาตรฐานและเป็นไปตามแนวทางของธรรมาภิบาลด้านดิจิทัล

ยุทธศาสตร์ที่ 3 Culture Transformation การพัฒนาเพื่อการแปลงรูปวัฒนธรรมเชิงดิจิทัล

เป้าหมายยุทธศาสตร์

- 1) มีโครงสร้างพื้นฐานทางด้านดิจิทัลที่รองรับต่อการแปรรูปกระบวนการทำงานเชิงดิจิทัลเพิ่มขึ้น

2) มีความร่วมมือระหว่าง 2 หน่วยงานขึ้นไปทั้งภายในและภายนอกกระทรวงแรงงานในการบูรณาการกระบวนการเพิ่มขึ้น

3) มีการแปรรูปกระบวนการที่ข้ามผ่านขอบเขตแบบกายภาพ (Physical) และดิจิทัล (Digital) เพิ่มขึ้น

4) มีวัฒนธรรมในการตัดสินใจโดยอ้างอิงข้อมูลเชิงปริมาณเป็นฐานในการตัดสินใจของผู้บริหารเพิ่มขึ้น

5) บุคลากรมีค่านิยมในการทำงานผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Technology)

ยุทธศาสตร์ที่ 4 Internal Process Transformation การพัฒนาองค์การให้มีขีดสมรรถนะสูง และทันสมัย

เป้าหมายยุทธศาสตร์

1) กระทรวงแรงงานมีแนวทางในการแก้ไข ปรับปรุงบทบาทหน้าที่ด้านกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ขั้นตอนกระบวนการทำงานส่งผลให้การดำเนินงานด้านดิจิทัลสามารถขับเคลื่อนภารกิจของกระทรวงแรงงานได้อย่างเต็มรูปแบบก้าวสู่การพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (Digital Government) อย่างสมบูรณ์

2) กระทรวงแรงงานมีกรอบแนวทางเพื่อดำเนินการ เพื่การดิจิทัลกระบวนการ (Process Digitization) และจัดการปรับเปลี่ยนมุ่งสู่องค์กรดิจิทัล (Digitization-Digitalization)

3) กระทรวงแรงงานมีการปรับเปลี่ยนขั้นตอนการดำเนินงานแบบอัตโนมัติ (Automation) และปฏิรูปการดำเนินงานสู่การดำเนินงานแบบอัจฉริยะ (Smart Operation) เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ (Learning Organization) และบุคลากรมีการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) สามารถใช้ประโยชน์ข้อมูลที่มีอยู่ทั้งหมดในองค์กรเชิงสังเคราะห์สนับสนุนภารกิจของกระทรวงแรงงาน (Analytical Organization) ได้อย่างชาญฉลาดด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล

4) บุคลากรทุกระดับของกระทรวงแรงงาน กำลังคนในธุรกิจเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Technology Startup) กลุ่มประชากรแรงงาน และประชาชนทั่วไป มีทักษะและความเชี่ยวชาญดิจิทัลเพื่อสร้างสรรค์บริการด้านแรงงานรูปแบบใหม่ และทักษะที่ประชากรยุคดิจิทัลที่จำเป็นต้องผ่านการฝึกอบรมในหลักสูตรที่เหมาะสมทุกปี

5) ประชาชน ธุรกิจภาคเอกชน ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องได้รับการบริการจากกระทรวงแรงงานมีความพึงพอใจในการรับบริการสูงขึ้น อันเนื่องมาจากความสะดวก รวดเร็วในการให้บริการของกระทรวงแรงงาน

6) กระทรวงแรงงานมีการยกระดับโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการเชื่อมโยงรัฐบาลดิจิทัล (Digital Government) และบริการดิจิทัล (Digital Service) ที่เป็นเลิศ

กฎหมาย และระเบียบที่เกี่ยวข้อง

การกำหนดกรอบยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ และแผนดำเนินงานต้องการสอดคล้อง และไม่ขัดแย้งกับหลักกฎหมาย เพื่อให้การพัฒนาของประเทศเป็นไปอย่างมีระเบียบแบบแผน จะกล่าวถึงกฎหมาย และระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาด้านดิจิทัลของสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน) ดังนี้

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560

หมวด 4 หน้าที่ของปวงชนชาวไทย

มาตรา 41 บุคคลและชุมชนย่อมมีสิทธิ

(1) ได้รับทราบและเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะในครอบครองของหน่วยงานของรัฐตามที่กฎหมายบัญญัติ

หมวด 5 หน้าที่ของรัฐ

มาตรา 59 รัฐต้องเปิดเผยข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะในครอบครองของหน่วยงานของรัฐที่มีใช้ข้อมูลเกี่ยวกับความมั่นคงของรัฐหรือเป็นความลับของทางราชการตามที่กฎหมายบัญญัติ และต้องจัดให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารดังกล่าวได้โดยสะดวก

หมวด 6 แนวนโยบายแห่งรัฐ

มาตรา 74 รัฐพึงส่งเสริมให้ประชาชนมีความสามารถในการทำงานอย่างเหมาะสมกับศักยภาพและวัย และให้มีงานทำ และพึงคุ้มครองผู้ใช้แรงงานให้ได้รับความปลอดภัยและมีสุขอนามัยที่ดีในการทำงาน ได้รับรายได้ สวัสดิการ การประกันสังคม และสิทธิประโยชน์อื่นที่เหมาะสมแก่การดำรงชีพ และพึงจัดให้มี หรือส่งเสริม การออมเพื่อการดำรงชีพเมื่อพ้นวัยทำงาน

รัฐพึงจัดให้มีระบบแรงงานสัมพันธ์ที่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการดำเนินการ

หมวด 16 การปฏิรูปประเทศ

มาตรา 257

(2) สังคมมีความสุข เป็นธรรม และมีโอกาสอันทัดเทียมกันเพื่อจัดความเหลื่อมล้ำ

มาตรา 258

ข. ด้านการบริหารราชการแผ่นดิน

(1) ให้มีการนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาประยุกต์ใช้ในการบริหารราชการแผ่นดิน และการจัดทำบริการสาธารณะ เพื่อประโยชน์ในการบริหารราชการแผ่นดิน และเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน

(2) ให้มีการบูรณาการฐานข้อมูลของหน่วยงานของรัฐทุกหน่วยงานเข้าด้วยกัน เพื่อให้เป็นระบบข้อมูลเพื่อการบริหารราชการแผ่นดินและการบริการประชาชน

(3) ให้มีการปรับปรุงและพัฒนาโครงสร้างและระบบการบริหารงานของรัฐและแผนกำลังคนภาครัฐให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายใหม่ ๆ โดยต้องดำเนินการให้เหมาะสมกับภารกิจของหน่วยงานของรัฐแต่ละหน่วยงานที่แตกต่างกัน

(4) ให้มีการปรับปรุงและพัฒนาการบริหารงานบุคคลภาครัฐเพื่อจูงใจให้มีความรู้ ความสามารถอย่างแท้จริงเข้ามาทำงานในหน่วยงานของรัฐ และสามารถเจริญก้าวหน้าได้ตามความสามารถ และผลสัมฤทธิ์ของงานของแต่ละบุคคล มีความซื่อสัตย์สุจริต กล้าตัดสินใจและกระทำในสิ่งที่ถูกต้อง โดยคิดถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว มีความคิดสร้างสรรค์และคิดค้นนวัตกรรมใหม่ ๆ เพื่อให้การปฏิบัติราชการและการบริหารราชการแผ่นดินเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และมีมาตรการคุ้มครองป้องกันบุคลากรภาครัฐจากการใช้อำนาจโดยไม่เป็นธรรมของผู้บังคับบัญชา

ฉ. ด้านเศรษฐกิจ

(1) ขจัดอุปสรรคและเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศเพื่อให้ประเทศชาติและประชาชนได้รับประโยชน์จากการเข้าร่วมกลุ่มเศรษฐกิจต่าง ๆ อย่างยั่งยืน โดยมีภูมิคุ้มกันที่ดี

(2) สร้างกลไกเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการนำความคิดสร้างสรรค์และเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ

พระราชบัญญัติแผนและขั้นตอนการดำเนินการปฏิรูปประเทศ พ.ศ. 2560

พระราชบัญญัติแผนและขั้นตอนการดำเนินการปฏิรูปประเทศ พ.ศ. 2560 ตราขึ้นเพื่อให้การปฏิรูปประเทศดำเนินการได้บรรลุเป้าหมายตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยปี พ.ศ. 2560 โดย

- 1) ประเทศชาติมีความสงบเรียบร้อย มีความสามัคคีปรองดอง มีการพัฒนาอย่างยั่งยืน ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และมีความสมดุลระหว่างการพัฒนาด้านวัตถุกับการพัฒนาด้านจิตใจ
- 2) สังคมมีความสงบสุข เป็นธรรม และมีโอกาสอันทัดเทียมกันเพื่อขจัดความเหลื่อมล้ำ
- 3) ประชาชนมีความสุข มีคุณภาพชีวิตที่ดี และมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศและการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

ทั้งนี้ จะสอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกับยุทธศาสตร์ชาติ โดยให้มีแผนการปฏิรูปประเทศ เพื่อกำหนดกลไก วิธีการ และขั้นตอนการดำเนินการปฏิรูปประเทศในด้านต่าง ๆ 11 ด้าน (ตามมาตรา 8) ประกอบด้วย

- 1) ด้านการเมือง
- 2) ด้านการบริหารราชการแผ่นดิน
- 3) ด้านกฎหมาย
- 4) ด้านกระบวนการยุติธรรม
- 5) ด้านการศึกษา
- 6) ด้านเศรษฐกิจ
- 7) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 8) ด้านสาธารณสุข
- 9) ด้านสื่อสารมวลชน เทคโนโลยีสารสนเทศ
- 10) ด้านสังคม
- 11) ด้านอื่นตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

คณะกรรมการปฏิรูปประเทศแต่ละด้าน จะเป็นผู้ดำเนินการจัดทำแผนการปฏิรูปประเทศในด้าน ต่าง ๆ และคณะกรรมการปฏิรูปสามารถเชิญหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการปฏิรูปประเทศในด้านนั้น เข้าร่วมชี้แจง หรือแสดงความคิดเห็นเพื่อประกอบการดำเนินการ รวมทั้งจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนโดยวิธีการ ที่ประชาชนสามารถเข้าถึงและแสดงความคิดเห็น หรือข้อเสนอแนะได้โดยสะดวก และทั่วถึง

ทั้งนี้ กระทรวงแรงงานในฐานะหน่วยงานของรัฐ มีหน้าที่ดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง (หากการ ดำเนินการจัดทำแผนการปฏิรูปประเทศ แล้วเสร็จ) ให้เป็นไปตามแผนการปฏิรูปประเทศ เพื่อให้การปฏิรูป ประเทศบรรลุผลสัมฤทธิ์ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้

พระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2544 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ห้ามมิให้ปฏิเสธความมีผลผูกพันและการบังคับใช้ทางกฎหมายของข้อความใดเพียงเพราะเหตุที่ข้อความ นั้นอยู่ในรูปของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ในกรณีที่กฎหมายกำหนดให้การใดต้องทำเป็นหนังสือ มีหลักฐานเป็นหนังสือ หรือมีเอกสารมาแสดง หรือกำหนดผลทางกฎหมาย กรณีไม่ทำเป็นหนังสือ ไม่มีหลักฐานเป็นหนังสือหรือไม่มี เอกสารมาแสดง ถ้าได้มีการจัดทำข้อความขึ้นเป็นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่สามารถเข้าถึงและนำกลับมาใช้ได้โดย ความหมายไม่เปลี่ยนแปลง ให้ถือว่าข้อความนั้นได้ทำเป็นหนังสือ มีหลักฐานเป็นหนังสือหรือมีเอกสารมาแสดง ตามที่กฎหมายกำหนด

พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

พระราชบัญญัติฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดกับบุคคลที่ใช้ คอมพิวเตอร์กระทำความผิด ไม่ว่าจะเป็นการทำให้ระบบคอมพิวเตอร์ไม่ทำงานตามคำสั่งที่กำหนดไว้ หรือระบบ ได้ทำตามคำสั่งผิดพลาดไป อีกทั้งการใช้วิธีการอันใด ๆ ที่เป็นการเข้าระบบคอมพิวเตอร์ แก้ไข หรือทำลายข้อมูล ในระบบคอมพิวเตอร์ของบุคคลอื่น รวมถึงเผยแพร่ข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จหรือเป็นข้อมูลที่มีลักษณะลามก อนาจาร อันส่งผลให้เกิดความเสียหายต่อสังคม เศรษฐกิจ ความมั่นคงของรัฐและความสงบสุขหรือศีลธรรมอันดี ของประชาชน ทั้งนี้ไม่ว่าตัวผู้กระทำความผิดจะอยู่นอกราชอาณาจักร ไม่ว่าจะเป็นคนไทยหรือเป็นคนต่างชาติ ถ้าผู้เสียหายมีการร้องขอให้ลงโทษ ผู้กระทำความผิดต้องรับโทษภายในราชอาณาจักรไทยตามพระราชบัญญัตินี้ เริ่มบังคับใช้เมื่อ 10 มิถุนายน พ.ศ. 2550

พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ในบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับ หน่วยงานภาครัฐในฐานะผู้ให้บริการ อยู่ในหมวด 2 ว่าด้วยพนักงานเจ้าหน้าที่ มีหน้าที่ดังนี้

มาตรา 26 ผู้ให้บริการต้องเก็บรักษาข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ไว้ไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันนับแต่วันที่ ข้อมูลนั้นเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ แต่ในกรณีจำเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งให้ผู้ให้บริการผู้ใดเก็บรักษาข้อมูล จราจรทางคอมพิวเตอร์ไว้เกินเก้าสิบวันแต่ไม่เกินหนึ่งปีเป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย และเฉพาะคราวก็ได้ ผู้ให้บริการ จะต้องเก็บรักษาข้อมูลของผู้ใช้บริการเท่าที่จำเป็นเพื่อให้สามารถระบุตัวผู้ให้บริการนับตั้งแต่เริ่มใช้บริการและ ต้องเก็บรักษาไว้เป็นเวลาไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันนับตั้งแต่การให้บริการสิ้นสุดลง ความในวรรคหนึ่งจะใช้กับผู้ให้

บริการประเภทใด อย่างไร และเมื่อใด ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา ผู้ให้บริการผู้ใด ไม่ปฏิบัติตามมาตรานี้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท

พระราชบัญญัติการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม พ.ศ. 2560

เพื่อให้การพัฒนาดิจิทัลเกิดประโยชน์ต่อเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเป็นส่วนรวม ให้คณะรัฐมนตรี จัดให้มีนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมขึ้นตามข้อเสนอแนะของ คณะกรรมการ การประกาศใช้และการแก้ไขปรับปรุงนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อ เศรษฐกิจและสังคม ให้ทำเป็นประกาศพระบรมราชโองการและประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อมีการ ประกาศใช้นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแล้ว หน่วยงานของรัฐต้อง ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของตนให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนระดับชาติดังกล่าว มีเป้าหมายและแนวทาง อย่างน้อย ดังต่อไปนี้

(1) การดำเนินการและการพัฒนาให้การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยวิธีการอย่าง หนึ่งอย่างใดที่ทำให้สามารถใช้ร่วมกันหรือเชื่อมโยงกันได้หรือวิธีอื่นใดที่เป็นการประหยัดทรัพยากรของชาติและ เกิดความสะดวกต่อผู้ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้จ่ายงบประมาณประจำปี

(2) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยีดิจิทัลที่เป็นการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งต้อง ครอบคลุมโครงข่ายการติดต่อสื่อสาร แพร่เสียง แพร่ภาพในทุกรูปแบบไม่ว่าจะอยู่ในภาคพื้นดิน พื้นน้ำ ในอากาศ หรืออวกาศ และเป้าหมายในการใช้คลื่นความถี่ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม และ ประโยชน์ของประชาชน

(3) การส่งเสริมและสนับสนุนให้มีระบบการให้บริการหรือแอปพลิเคชันสำหรับประยุกต์ใช้งานด้วย เทคโนโลยีดิจิทัล

(4) การส่งเสริมให้เกิดมาตรฐานหรือกฎเกณฑ์ในการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลให้สอดคล้องกัน เพื่อให้การ ทำงานระหว่างระบบสามารถทำงานเชื่อมโยงกันได้อย่างมีความมั่นคงปลอดภัย อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน รวม ตลอดทั้งทำให้ระบบหรือการให้บริการมีความน่าเชื่อถือ และแนวทางการส่งเสริมให้เกิดการใช้งานเทคโนโลยี ดิจิทัลในการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์และพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ และมีหลักประกันการเข้าถึงและใช้ ประโยชน์ของประชาชนอย่างเท่าเทียม ทัวถึง และเป็นธรรม โดยไม่เลือกปฏิบัติ

(5) การส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาให้เกิดอุตสาหกรรมและนวัตกรรมด้านเทคโนโลยีดิจิทัล การ พัฒนาให้เกิดการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อสร้างหรือเผยแพร่เนื้อหาผ่านทางสื่อที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและความมั่นคงของประเทศ

(6) การส่งเสริมและสนับสนุนการผลิตและพัฒนากำลังคน ให้เกิดความพร้อมและความรู้ด้านเทคโนโลยี ดิจิทัล และส่งเสริมและสนับสนุนให้หน่วยงานของรัฐและเอกชน ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้เกิดประโยชน์ทางเศรษฐกิจ และสังคม รวมทั้งสร้างความตระหนักและรู้เท่าทันสื่อและสารสนเทศอื่น ส่งเสริมและสนับสนุนให้ลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงบริการที่จำเป็นต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

(7) การพัฒนาล้างข้อมูลและฐานข้อมูลดิจิทัล การบริหารจัดการความรู้ รวมทั้งการส่งเสริม เพื่อให้มีระบบที่เป็นศูนย์แห่งการเรียนรู้และให้บริการข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ที่ทันสมัย ซึ่งเอื้อต่อการนำไปใช้ประโยชน์ในรูปแบบที่เหมาะสมกับยุคสมัย

พระราชบัญญัติการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล พ.ศ. 2562

เพื่อให้การบริหารงานภาครัฐและการจัดทำบริการสาธารณะเป็นไปด้วยความสะดวก รวดเร็ว มีประสิทธิภาพ และตอบสนองต่อการให้บริการและการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ให้องค์กรของรัฐจัดให้มีการบริหารงานและการจัดทำบริการสาธารณะในรูปแบบและช่องทางดิจิทัล โดยมีการบริหารจัดการและการบูรณาการข้อมูลภาครัฐและการทำงานให้มีความสอดคล้องกันและเชื่อมโยงเข้าด้วยกันอย่างมั่นคงปลอดภัย และมีธรรมาภิบาล โดยมุ่งหมายในการเพิ่มประสิทธิภาพและ

อำนวยความสะดวกในการให้บริการและการเข้าถึงของประชาชน และในการเปิดเผยข้อมูลภาครัฐต่อสาธารณะและสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการดำเนินการตามวาระหนึ่ง อย่างน้อยต้องเป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

(1) การนำระบบดิจิทัลที่เหมาะสมมาใช้ในการบริหารและการให้บริการของหน่วยงานของรัฐทุกแห่ง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและให้มีการใช้ระบบดิจิทัลอย่างคุ้มค่าและเต็มศักยภาพ

(2) การพัฒนามาตรฐาน หลักเกณฑ์ และวิธีการเกี่ยวกับระบบดิจิทัล และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัลที่จำเป็น ให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล เพื่อสร้างและพัฒนากระบวนการทำงานของหน่วยงานของรัฐให้มีความสอดคล้องและมีการเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกัน รวมทั้งมีความมั่นคงปลอดภัยและน่าเชื่อถือ โดยมีการบูรณาการและสามารถทำงานร่วมกันอย่างเป็นเอกภาพ เกิดการพัฒนาการบริการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพและนำไปสู่การบริหารราชการและการบริการประชาชนแบบบูรณาการ รวมทั้งให้ประชาชนเข้าถึงได้โดยสะดวก

(3) การสร้างและพัฒนาระบบความมั่นคงปลอดภัยในการใช้ระบบดิจิทัลและมาตรการปกป้องคุ้มครองข้อมูลเพื่ออาชญากรรมถึงความมั่นคงหรือความเป็นส่วนตัวของประชาชนที่มีความพร้อมใช้และน่าเชื่อถือ

(4) การเปิดเผยข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะที่หน่วยงานของรัฐจัดทำและครอบครองในรูปแบบและช่องทางดิจิทัล เพื่อให้ประชาชนเข้าถึงได้โดยสะดวก มีส่วนร่วมและตรวจสอบการดำเนินงานของรัฐ และสามารถนำข้อมูลไปพัฒนาบริการและนวัตกรรมที่จะเป็นประโยชน์ต่อประเทศในด้านต่าง ๆ

(5) การรักษาวินัยการเงินการคลังภาครัฐและเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้จ่ายงบประมาณให้เกิดความคุ้มค่าและเป็นไปตามเป้าหมาย โดยมีการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินความคุ้มค่าในการดำเนินงาน เพื่อให้เป็นไปตามการบริหารงานภาครัฐและการจัดทำบริการสาธารณะผ่านระบบดิจิทัล รวมทั้งพัฒนาให้มีกลไกการใช้ข้อมูลเพื่อลดความซ้ำซ้อนและเกิดความสอดคล้องกับแผนงานและโครงการต่าง ๆ ของหน่วยงานของรัฐ

พระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. 2562

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้การรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์มีประสิทธิภาพและเพื่อให้มีมาตรการป้องกัน รับมือ และลดความเสี่ยงจากภัยคุกคามทางไซเบอร์อันกระทบต่อความมั่นคงของรัฐและความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ

พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลมีประสิทธิภาพและเพื่อให้มีมาตรการเยียวยาเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลจากการถูกละเมิดสิทธิในข้อมูลส่วนบุคคลที่มีประสิทธิภาพ

พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558

ในกรณีที่มีกฎหมายกำหนดให้การกระทำใดจะต้องได้รับอนุญาต ผู้อนุญาตจะต้องจัดทำคู่มือสำหรับประชาชน...” โดยมีเป้าหมายเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ลดต้นทุนของประชาชนและเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการของภาครัฐ สร้างให้เกิดความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการลดการใช้ดุลยพินิจของเจ้าหน้าที่ เปิดเผยขั้นตอน ระยะเวลาให้ประชาชนทราบ

พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

หลักการที่สำคัญในส่วน of ข้อมูลข่าวสารของราชการ คือ “เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น” ดังนั้น วิธีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการตามพระราชบัญญัตินี้ จึงได้บัญญัติให้สอดคล้องกับหลักการดังกล่าว และลักษณะของข้อมูลข่าวสารของราชการ ซึ่งข้อมูลข่าวสารของราชการมีหลายลักษณะแตกต่างกันตามสภาพและความสำคัญ โดยแบ่งได้ ดังนี้

- 1) ข้อมูลข่าวสารของราชการที่ต้องลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา
- 2) ข้อมูลข่าวสารของราชการที่หน่วยงานของรัฐต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้
- 3) ข้อมูลข่าวสารอื่นของราชการที่หน่วยงานของรัฐต้องจัดหาให้เมื่อประชาชนมีคำขอ
- 4) เอกสารประวัติศาสตร์

พระราชกำหนดว่าด้วยการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2563

ให้ถือว่าการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ตามพระราชกำหนดนี้เป็นการประชุมโดยชอบด้วยกฎหมาย และห้ามมิให้ปฏิเสธการรับฟังข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ตามพระราชกำหนดนี้เป็นพยานหลักฐานในกระบวนการพิจารณาตามกฎหมายทั้งในคดีแพ่ง คดีอาญา หรือคดีอื่นใดเพียงเพราะเหตุว่าเป็นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์

แนวโน้มด้านเทคโนโลยีดิจิทัล

แนวโน้ม และภัยคุกคามด้านเทคโนโลยี ถือเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยกำหนดทิศทางการใช้เทคโนโลยีให้มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน และในอนาคตอันใกล้ ตลอดจนสามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดังกล่าวให้เกิดมูลค่าตามนโยบายดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม อีกทั้งช่วยรู้เท่าทันเพื่อเป็นแนวทางในการป้องกันภัยคุกคามด้านเทคโนโลยีที่อาจเกิดขึ้นกับสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน) ได้ จึงสามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยี ดังกล่าวประกอบการจัดทำแผนปฏิบัติการดิจิทัล สถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน) ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2560 - 2564) ได้เป็นอย่างดี โดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

e-Government

e-Government หรือที่เรียกกันว่า รัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ เป็นวิธีในการบริหารจัดการของภาครัฐในรูปแบบสมัยใหม่ ซึ่งมีการใช้เทคโนโลยีทางด้านคอมพิวเตอร์และเครือข่ายทางด้านการสื่อสาร ทั้งนี้ เพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานให้แก่ภาครัฐ โดยเป็นการปรับปรุงด้านการให้บริการแก่ประชาชนเกี่ยวกับข้อมูล และสารสนเทศต่าง ๆ เป็นการส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม เพื่อให้ประชาชนได้มีความใกล้ชิดกับภาครัฐมากยิ่งขึ้น หากพิจารณามิติผู้รับบริการนั้น สำหรับรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์แล้วผู้รับบริการประกอบด้วย

ภาครัฐกับประชาชน (Government to Citizen: G2C) จะเป็นการให้บริการโดยตรงระหว่างภาครัฐสู่ประชาชน ซึ่งประชาชนสามารถที่จะดำเนินธุรกรรมผ่านทางเครือข่ายสารสนเทศของภาครัฐ ไม่ว่าจะเป็นการจดทะเบียน, การจ่ายค่าปรับ, การชำระค่าภาษี หรือแม้กระทั่งการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน ตลอดจนการปฏิสัมพันธ์ของประชาชนและผู้ลงคะแนนเสียง และการค้นหาข้อมูลของทางภาครัฐที่ให้บริการผ่านทางเว็บไซต์แบบออนไลน์

ภาครัฐกับเอกชน (Government to Business: G2B) จะเป็นการให้บริการที่ภาครัฐอำนวยความสะดวกให้แก่ภาคธุรกิจและอุตสาหกรรม เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง มีความเป็นธรรม และโปร่งใส ไม่ว่าจะเป็นการลงทุน, การจัดซื้อจัดจ้างทางอิเล็กทรอนิกส์, การจดทะเบียนทางการค้า, การชำระภาษี, การนำเข้าและส่งออก ตลอดจนการส่งเสริมการลงทุน และการช่วยเหลือผู้ประกอบการทั้งขนาดเล็กและขนาดกลาง

ภาครัฐกับภาครัฐ (Government to Government: G2G) จะเป็นการให้บริการที่ภาครัฐให้บริการกับภาครัฐด้วยกัน เช่น การใช้ระบบเครือข่ายสารสนเทศที่มีการลงลายมือชื่อเป็นแบบอิเล็กทรอนิกส์ เป็นการเพิ่มความรวดเร็วและอำนวยความสะดวกในการส่งเอกสารระหว่างกันของภาครัฐ หรือการบริการคลาวด์ของหน่วยงานภาครัฐ

ภาครัฐกับข้าราชการและพนักงานของภาครัฐ (Government to Employee: G2E) เป็นการสร้างระบบเพื่อเป็นเครื่องมือสำหรับการปฏิบัติงานและการดำเนินชีวิต ไม่ว่าจะเป็น ระบบการพัฒนาของบุคลากรจากภาครัฐ, ระบบสวัสดิการ, ข้อบังคับในการปฏิบัติงานทางราชการ ตลอดจนระบบที่ปรึกษาทางกฎหมาย เป็นต้น

ทั้งนี้ องค์การสหประชาชาติ ได้ให้ความสำคัญบริการอิเล็กทรอนิกส์สู่ประชาชน การให้บริการออนไลน์ จากเว็บไซต์ของหน่วยงานราชการหรือองค์กรที่รับผิดชอบในภารกิจ 6 ด้าน ประกอบด้วย ด้านการศึกษา (Education), ด้านสุขภาพ (Health), ด้านการเงิน (Finance), ด้านสวัสดิการสังคม (Social Welfare), ด้านข้อมูลแรงงาน (Labour Information) และด้านสิ่งแวดล้อม (Environment)

Joint-Up Government

Joint-Up Government เป็นแนวคิดการทำงานร่วมกันของหน่วยงานภาครัฐที่ต้องการให้บริการประชาชนแบบไร้ตะเข็บรอยต่อ (Seamless) ที่มีการบูรณาการการทำงานร่วมกันของบริการในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ ความท้าทายหนึ่งของ Joint-Up Government คือ การบูรณาการร่วมกันของบริการภาครัฐที่มีการให้บริการสู่ประชาชน ทั้งในภารกิจของแต่ละหน่วยงาน และบูรณาการสู่ภาพรวมของประเทศ (National Government) ทั้งนี้ หากพิจารณางานบริการประชาชนที่มีลำดับความสำคัญสูง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (สำนักงาน ก.พ.ร.) กำหนดไว้

งานบริการประชาชนที่มีลำดับความสำคัญสูง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องซึ่งกำหนดโดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (สำนักงาน ก.พ.ร.) นั้นจะเห็นว่า การจ้างงาน/การสมัครงาน เป็นหนึ่งในงานบริการประชาชนที่ให้ความสำคัญ โดยมุ่งเน้นที่ การจัดหาแรงงานให้ผู้ประกอบการ และการรับบริการจัดหางาน

Open Government

Open Government หรือที่เรียกกันว่า รัฐบาลโปร่งใส / รัฐบาลเปิด คือ แนวคิดในการบริหารราชการ ตามหลักธรรมาภิบาลที่ภาครัฐจะต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนและผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน รับรู้ ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ เพื่อสร้างความโปร่งใสและเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ ส่งผลดีต่อภาคประชาชนและความเจริญก้าวหน้าของประเทศ โดยเป้าหมายหลักของรัฐบาลโปร่งใสประกอบด้วย 3 ประเด็น ทั้งนี้ แนวคิดรัฐบาลเปิดเพื่อความโปร่งใสในการให้บริการและการตรวจสอบการดำเนินงานของภาครัฐเน้นที่การเปิดเผยข้อมูลของภาครัฐต่อสาธารณะ หรือ “ข้อมูลเปิดภาครัฐ (Open Government Data)” หากพิจารณาตามกฎหมายที่บังคับไว้ ที่เกี่ยวข้อง คือ “พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558” และ “พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540” รายละเอียดดังที่กล่าวแล้วข้างต้นในหัวข้อเรื่องการเปิดเผยข้อมูลของภาครัฐต่อสาธารณะ

1) ความโปร่งใส (Transparency) คือ แนวทางในการบริหารจัดการของภาครัฐที่มีความรับผิดชอบต่อผลที่เกิดขึ้นหรือสิ่งที่ได้ดำเนินการไปแล้ว (Accountability) โดยหน่วยงานของรัฐจะต้องถือเป็นหน้าที่ในการนำข้อมูลที่เปิดเผยได้มาแสดงต่อสาธารณะ เป็นการตรวจสอบโครงการของภาครัฐโดยประชาชนผู้รับบริการ และสร้างความเชื่อมั่นให้แก่กันลงทุนในประเทศและต่างประเทศ

2) การมีส่วนร่วม (Participation) คือ แนวทางที่ช่วยให้ประชาชนมีโอกาสได้เข้าร่วมในการรับรู้ ทำความเข้าใจ ร่วมแสดงทัศนะ ร่วมเสนอปัญหาในประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้อง ร่วมคิดแนวทางแก้ไขปัญหาร่วมในกระบวนการตัดสินใจกับชีวิตประจำวันจนถึงปัญหาระดับประเทศมากขึ้น องค์การสหประชาชาติได้มีการกล่าวถึง

การมีส่วนร่วมของประชาชน โดยแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ 1) การให้ข้อมูลที่ถูกต้องครบถ้วนและเป็นประโยชน์ต่อประชาชน 2) การให้คำปรึกษาต่อประชาชน และ 3) การนำความเห็นของประชาชนมาเป็นส่วนหนึ่งในการตัดสินใจเชิงนโยบาย

3) ความร่วมมือ (Collaboration) คือ แนวทางที่ช่วยเพิ่มโอกาสการทำงานร่วมกันระหว่างรัฐและทุกภาคส่วนได้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ร่วมกัน นำมาซึ่งการพัฒนาที่ทรงพลังและยั่งยืนในสังคมประชาธิปไตย

Smart Government

Smart Government หรือ รัฐบาลอัจฉริยะ เป็นเป้าหมายสูงสุดของรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อความยั่งยืนในการให้บริการประชาชน โดยก้าวผ่านขอบเขตของปัญหาอุปสรรคที่จะขัดขวางการพัฒนารัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ ทั้งนี้ หากพิจารณายุทธศาสตร์ “Smart Thailand 2020” กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมเป็นหน่วยงานหลักในการนำพาประเทศไทยสู่การพัฒนาอย่างก้าวกระโดดด้วยการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในทุกมิติซึ่งมีเป้าหมายหลัก คือ “สังคมแห่งการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ด้วยความเสมอภาคเป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง”

ยุทธศาสตร์การพัฒนารัฐบาลอัจฉริยะ (Smart Government Strategy) ที่กำหนดไว้ใน Smart Thailand 2020 คือ ส่งเสริมและสนับสนุนการนำเทคโนโลยีดิจิทัล มาใช้ในการบริหารจัดการ และบริการทุกภาคส่วนอย่างมีธรรมาภิบาลมีประสิทธิภาพเพื่อยกระดับคุณภาพบริการและคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ได้รับบริการที่มีคุณภาพรวมถึงการนำข้อมูลสถิติมาใช้ในการวางแผนและตัดสินใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยกำหนดมาตรการและกลยุทธ์ ดังนี้

- 1) การเชื่อมโยงการทำงานระหว่างหน่วยงานเพื่อผลักดันนโยบายบรอดแบนด์แห่งชาติ
- 2) ปรับปรุงประสิทธิภาพของโครงข่ายโทรคมนาคมให้ครอบคลุมพื้นที่เป้าหมาย
- 3) พัฒนากฎหมาย ระเบียบ มาตรการให้ทันต่อเทคโนโลยีและความมั่นคงปลอดภัย
- 4) พัฒนาเครือข่าย/ระบบ/ศูนย์บริการเพื่อการเข้าถึงการบริการของภาครัฐที่มากขึ้น

เทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Technology)

เทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Technology)” เพื่อเป็นการทบทวนเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีความน่าสนใจในปัจจุบัน ตลอดจนแนวโน้มในอนาคต เพื่อเป็นข้อเสนอถึงแนวทางในการนำมาประยุกต์ใช้กับสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน) สนับสนุนการปฏิบัติงานให้เกิดประสิทธิภาพ มีความเหมาะสมและสามารถเกี่ยวโยงประโยชน์จากการใช้งานได้อย่างแท้จริง ซึ่งการศึกษาทบทวนดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ในการวางแผนการนำเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Technology) มาประยุกต์ใช้กับสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน) ต่อไป

Internet of Things (IoT)

Internet of Things (IoT) หรือ หรืออินเทอร์เน็ตในทุกสรรพสิ่ง หมายถึง สภาพแวดล้อมอันประกอบด้วยสรรพสิ่งที่สามารถสื่อสารและเชื่อมต่อกันได้ผ่าน Protocol การสื่อสารทั้งแบบใช้สายและไร้สาย โดยสรรพสิ่งต่าง ๆ มีวิธีการระบุตัวตนได้ รับรู้บริบทของสภาพแวดล้อมได้ มีปฏิสัมพันธ์โต้ตอบและทำงานร่วมกันได้ ความสามารถในการสื่อสารของสรรพสิ่งนี้จะนำไปสู่นวัตกรรมและบริการใหม่อีกมากมาย ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา จำนวนโทรศัพท์เคลื่อนที่ทั่วโลกเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วกว่า 2 เท่า และคาดการณ์ว่าจะเพิ่มขึ้นอีกกว่า 2 เท่าในอนาคต แต่ในปัจจุบันนอกจากการเพิ่มขึ้นของจำนวนโทรศัพท์เคลื่อนที่แล้ว การเพิ่มขึ้นของจำนวนอุปกรณ์อื่น ๆ ที่สามารถพบได้ทั้งตามบ้าน, องค์กร และในเมือง ก็เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วและมีจำนวนที่มากกว่า ทำให้ในอนาคต การเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตในทุกสรรพสิ่ง (Internet of Things) ระหว่างอุปกรณ์ต่าง ๆ จะมีบทบาทเพิ่มขึ้นอย่างมาก โดยคาดการณ์ว่าภายในปี พ.ศ. 2562 อุปกรณ์กว่า 3,400 ล้านชิ้นจะถูกเชื่อมต่อกัน หรือโดยเฉลี่ยแล้วมนุษย์หนึ่งคนจะมีอุปกรณ์มากถึง 6.5 ชิ้นที่เชื่อมต่อกัน

แนวโน้มสถานการณ์นี้จึงนับเป็นโอกาสสำคัญที่จะนำอุปกรณ์เหล่านี้มาใช้ประโยชน์ในวงกว้าง ซึ่งภาครัฐสามารถนำเทคโนโลยีการเชื่อมต่อระหว่างอุปกรณ์มาช่วยสนับสนุนการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ให้สามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลและสื่อสารกันได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากขึ้น นอกจากนี้ยังสามารถเชื่อมต่ออุปกรณ์ให้สื่อสารถึงกันแบบอัตโนมัติโดยไม่ต้องอาศัยการควบคุมของมนุษย์ตลอดเวลา เช่น ระบบแจ้งเตือนอุทกภัยที่ประมวลผลบนพื้นฐานของข้อมูลจากเครื่องวัดระดับน้ำ ความเร็วของการไหลและความชื้นของบรรยากาศ ทำให้สามารถแจ้งเตือนล่วงหน้าโดยอัตโนมัติก่อนเกิดภัย

Big Data & Analytics

โลกในยุคดิจิทัล ข้อมูล มีการขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ทั้งในเชิงปริมาณ รูปแบบ และความเร็วในการเปลี่ยนแปลง ซึ่งเป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นจากพัฒนาการของเทคโนโลยี และระบบต่าง ๆ ที่เป็นไปอย่างก้าวกระโดดในยุคปัจจุบัน ทำให้องค์กรมีการเก็บข้อมูลอย่างมากมายมหาศาลแบบที่ไม่เคยเป็นมาก่อน โดยประชากรทุกคนถือเป็นผู้สร้างข้อมูล (Data Generator) ได้ในทุกที่ทุกเวลา ตลอดจนกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทุกคนสามารถสร้างข้อมูลใหม่ ๆ ขึ้นมาบนโลกได้เสมอ เพียงแต่ข้อมูลเหล่านี้อาจจะไม่ได้อยู่ในรูปแบบที่องค์กรสามารถนำไปใช้ได้ทันทีหรืออาจมีข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อองค์กรบางอย่างแฝงอยู่ ดังนั้น การจัดการข้อมูลขนาดใหญ่และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงลึก (Big Data & Analytics) จึงเป็นแนวคิดด้านเทคโนโลยีที่ควรคำนึงถึง จากเดิมที่องค์กรมีการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ข้อมูลภายในองค์กรเป็นหลัก ด้วยการรวมศูนย์ฐานข้อมูลหลักขององค์กรไว้ที่เดียวกัน (Enterprise Data Warehouse) โดยนำเอาข้อมูลจากหลาย ๆ หน่วยงานมาประมวลผลรวมกัน เพื่อใช้ในการดำเนินงานและตัดสินใจเชิงธุรกิจ แต่ในปัจจุบันองค์กรต่าง ๆ เริ่มให้ความสำคัญกับข้อมูลที่อยู่ภายนอกองค์กรมากขึ้น เนื่องมาจากการการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้บริโภค เช่น การหาข้อมูลเพื่อตัดสินใจซื้อ วิธีการซื้อสินค้าและบริการ การแสดงความคิดเห็นต่อสินค้าและบริการผ่านช่องทางออนไลน์ที่มีแนวโน้มสูงขึ้นและการตอบรับของผู้บริโภคต่อเทคโนโลยีที่เป็นอุปกรณ์ ติดตามตัวต่าง ๆ มากขึ้น ทำให้จัดเก็บข้อมูลใหม่ที่หลากหลายรูปแบบและมี

จำนวนมาก โดยข้อมูลเหล่านี้สามารถนำไปวิเคราะห์ เพื่อให้เกิดประโยชน์อย่างมากมาต่อธุรกิจ ในปัจจุบันข้อมูลขนาดใหญ่สามารถนิยามด้วยคำว่า 3V คือ Volume, Variety และ Velocity

ปริมาณ (Volume) หมายถึง มีข้อมูลจำนวนมากหาศาลเกินกว่าที่จะจัดการได้ โดยข้อมูลนี้มีประโยชน์เพื่อเป็นข้อมูลที่ใช้ในการตัดสินใจ ทำนายอนาคตหรือเพื่อเตรียมการวางแผนการทำงานเชิงกลยุทธ์

ความเร็ว (Velocity) หมายถึง อัตราการเพิ่มขึ้นของข้อมูลเป็นไปอย่างรวดเร็ว เป็นสาเหตุทำให้การประมวลผลเป็นไปได้อย่างยากลำบาก ดังนั้นจึงต้องหาวิธีประมวลผลข้อมูลให้มีผลดีและถูกต้อง เพื่อหาผลลัพธ์ที่ต้องการ

รูปแบบที่หลากหลาย (Variety) หมายถึง ข้อมูลมีหลากหลายรูปแบบ ซึ่งอาจจะเป็นรูปแบบที่มีโครงสร้าง ไม่มีโครงสร้าง และกึ่งมีโครงสร้าง เป็นต้น

โดยขั้นตอนการสกัดข้อมูลต่าง ๆ ให้อยู่ในรูปแบบที่สามารถใช้ประโยชน์ได้ เริ่มจากการรวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ทั้งข้อมูลที่มีโครงสร้าง (Structured) และข้อมูลที่ไม่มีโครงสร้าง (Unstructured) เข้ามาจัดเก็บในถังข้อมูล แล้วนำข้อมูลที่มีความเกี่ยวข้องกันมาจัดหมวดหมู่หรือเปลี่ยนแปลงรูปแบบเพื่อเข้าสู่ระบบคลังข้อมูล จากนั้นก็ทำการพัฒนาเครื่องมือวิเคราะห์ข้อมูลเชิงลึก (Analytics) เพื่อให้สามารถเข้าใจข้อมูลอย่างลึกซึ้งและนำข้อมูลไปใช้ให้เกิดผลในที่สุด (Insight, Action, Outcome) และนำเสนอในรูปแบบที่เข้าใจง่ายผ่านทางรูปภาพหรือกราฟ

จาก Big Data & Analytics สถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน) สามารถนำแนวคิดนี้ มาประยุกต์กับการบริการจัดการข้อมูลดังต่อไปนี้

1) การจัดเก็บและเข้าถึงข้อมูล ทำการจัดเก็บข้อมูลที่มีปริมาณมาก และมีความหลากหลายสูง เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับแรงงานของประชาชนตั้งแต่เริ่มเข้าทำงานจนเกษียณอายุการทำงาน ข้อมูลรูปภาพต่าง ๆ เป็นต้น จึงจำเป็นต้องจัดการวิธีการและอุปกรณ์ที่เหมาะสมในการใช้งาน

2) การวิเคราะห์ข้อมูล ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเทคนิคและเครื่องมือต่าง ๆ ที่มีอยู่ ด้วยการวิเคราะห์ด้วยเครื่องมือทางด้านธุรกิจอัจฉริยะ (Business Intelligence)

Cloud Computing

Cloud Computing หรือ การประมวลผลแบบคลาวด์ เป็นลักษณะของการทำงานของผู้ใช้งานคอมพิวเตอร์ผ่านอินเทอร์เน็ตที่ให้บริการใดบริการหนึ่งกับผู้ใช้ โดยผู้ให้บริการจะแบ่งปันทรัพยากรให้กับผู้ต้องการใช้งานนั้น Cloud Computing เป็นลักษณะที่พัฒนาขึ้นต่อมาจากความคิดและบริการของระบบเสมือน (Virtualization) และเว็บเซอร์วิส (Web Service) โดยผู้ใช้งานนั้นไม่จำเป็นต้องมีความรู้ในเชิงเทคนิคสำหรับตัวพื้นฐานการทำงานนั้น Cloud Computing มีด้วยกัน 3 รูปแบบ ซึ่งเหมาะกับกลุ่มผู้ใช้ที่แตกต่างกันออกไป ได้แก่

1) Software as a Service (SaaS) เป็นการที่ใช้หรือเช่าใช้บริการซอฟต์แวร์ หรือแอปพลิเคชันผ่านอินเทอร์เน็ต โดยประมวลผลบนระบบของผู้ให้บริการ ทำให้ไม่ต้องลงทุนในการสร้างระบบคอมพิวเตอร์ ฮาร์ดแวร์ ซอฟต์แวร์เอง ไม่ต้องกังวลเรื่องค่าใช้จ่ายในการดูแลระบบ เพราะซอฟต์แวร์จะถูกเรียกใช้งานผ่าน Cloud จากที่ไหนก็ได้ สำหรับบริการ Software as a Service ที่ใกล้ตัวผู้ใช้มากที่สุดก็คือ ผู้ให้บริการอีเมล เช่น Gmail,

Windows Live นั่นเอง นอกจากนั้นบริการอย่าง Google Docs หรือ Google Apps ที่เป็นรูปแบบของการใช้งานซอฟต์แวร์ผ่านเว็บเบราว์เซอร์ สามารถใช้งานเอกสาร คำนวณ และสร้างการนำเสนอ โดยไม่ต้องติดตั้งซอฟต์แวร์บนเครื่องเลย โดยสามารถเรียกใช้งานบนเครื่องใดก็ได้ ที่ใดก็ได้แชร์งานร่วมกันกับผู้อื่นก็สะดวก ซึ่งการประมวลผลจะทำบนเครื่องแม่ข่าย (Server) ของ Google ทำให้ผู้ใช้ไม่ต้องการเครื่องที่มีกำลังประมวลผลสูงหรือพื้นที่เก็บข้อมูลมาก ๆ ในการทำงาน

2) Platform as a Service (PaaS) คือ สำหรับการพัฒนาแอปพลิเคชันนั้น หากต้องการพัฒนาเว็บแอปพลิเคชันที่ค่อนข้างซับซ้อน ที่มีการประมวลผลการทำงานอยู่บนเครื่องแม่ข่าย (Server) ผู้พัฒนาต้องติดตั้งเครื่องแม่ข่าย (Server) ที่เชื่อมต่อระบบเครือข่าย และสร้างสภาพแวดล้อม เพื่อทดสอบและรันซอฟต์แวร์และแอปพลิเคชัน เช่น ติดตั้ง Database, Web Server, Runtime, Library, Frameworks ต่าง ๆ เป็นต้น จากนั้นก็อาจยังต้องเขียนโค้ดอีกจำนวนมาก โดยบริการ PaaS ผู้ให้บริการจะเตรียมสภาพแวดล้อมพื้นฐานต่าง ๆ เหล่านี้ไว้ให้ต่อยอดได้เลย พื้นฐานทั้ง ฮาร์ดแวร์, ซอฟต์แวร์ และชุดคำสั่ง สิ่ง que ผู้ให้บริการเตรียมพร้อมไว้ให้นี้ เรียกว่าแพลตฟอร์ม (Platform) ซึ่งเป็นการลดต้นทุนและเวลาที่ใช้ในการพัฒนาซอฟต์แวร์อย่างมาก ตัวอย่าง เช่น Google App Engine, Microsoft Azure ที่หลาย ๆ ธุรกิจนำมาใช้เพื่อลดต้นทุน และเป็นตัวช่วยในการทำงาน

3) Infrastructure as a Service (IaaS) คือ บริการให้ใช้โครงสร้างพื้นฐานทางคอมพิวเตอร์อย่าง หน่วยประมวลผล ระบบจัดเก็บข้อมูล ระบบเครือข่าย ในรูปแบบระบบเสมือน (Virtualization) ข้อดีคือองค์กรไม่ต้องลงทุนสิ่งเหล่านี้เอง ยืดหยุ่นในการปรับเปลี่ยนโครงสร้างระบบไอทีขององค์กรในทุกรูปแบบ สามารถขยายได้ง่าย ขยายได้ที่ละนิดตามความเติบโตขององค์กรก็ได้ และที่สำคัญ ลดความยุ่งยากในการดูแล เพราะหน้าที่ในการดูแลจะอยู่ที่ผู้ให้บริการ

จาก Cloud Computing สถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน) สามารถนำแนวคิดนี้ มาประยุกต์กับการบริการระบบสารสนเทศดังต่อไปนี้

1) สามารถนำมาใช้บริหารจัดการทรัพยากรของเครื่องคอมพิวเตอร์แม่ข่าย โดยมีการแบ่งปันทรัพยากรร่วมกับของระบบต่าง ๆ และเป็นการลดการใช้พลังงานไฟฟ้า ลดความร้อนที่เข้าสู่สิ่งแวดล้อม

2) สามารถลดต้นทุนค่าดูแลบำรุงรักษาเนื่องจากค่าบริการได้รวมค่าใช้จ่ายตามที่ใช้งานจริง เช่น ค่าจ้างพนักงาน ค่าซ่อมแซม ค่าลิขสิทธิ์ ค่าไฟฟ้า ค่าน้ำ ค่าแอร์เกรด และค่าเช่าตู้สาย เป็นต้น

Single Sign-On

หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนมีการใช้ระบบคอมพิวเตอร์และแอปพลิเคชันมาใช้ในองค์กร เพื่อตอบสนองความต้องการและบริการที่เพิ่มมากขึ้น เป็นผลให้ผู้ใช้งานแอปพลิเคชันต้องเพิ่มการใช้แอปพลิเคชันหลากหลายชนิดที่ให้บริการภายในองค์กร และเพื่อความปลอดภัยของระบบ ส่วนใหญ่แล้วผู้รับบริการแอปพลิเคชันในระบบหนึ่ง ๆ จะถูกตรวจสอบการเข้าใช้งานระบบในเบื้องต้น ด้วยการให้ใส่ล็อกอินก่อนเข้าใช้บริการแอปพลิเคชัน โดยจะต้องป้อน ชื่อผู้ใช้ และ รหัสผ่าน ที่ได้รับจากผู้ดูแลระบบ (System Administrator) เพื่อเป็นการยืนยันตัวตนของผู้ใช้ระบบที่แท้จริง ดังนั้นหากหนึ่งแอปพลิเคชันจะต้องมีชุด ชื่อผู้ใช้ และ รหัสผ่าน ที่หนึ่งชุด ก็จะยุ่งยากสำหรับผู้ใช้งานที่จะต้องจำ ชื่อผู้ใช้ และ รหัสผ่าน ในแต่ละระบบให้ได้ ในอดีตอาจจะแก้ปัญหา

นี้ด้วยการใช้ ชื่อผู้ใช้ และ รหัสผ่าน เดียวกันในทุกระบบที่ต้องการเข้าใช้งาน แต่หากว่าผู้รับบริการลืมรหัสผ่านก็จะทำให้ผู้นั้น ไม่สามารถใช้งานระบบอะไรได้เลย และการเปลี่ยนรหัสผ่านก็จะต้องตามเปลี่ยนในทุกระบบเช่นเดิม

การพัฒนาแบบ Single Sign-On (SSO) จึงเกิดขึ้นเพื่อแก้ปัญหาที่กล่าวมาข้างต้นได้เพราะ SSO จะจัดการให้ผู้ใช้ระบบป้อนล็อกอินเพียงครั้งเดียว โดยจะสามารถเข้าใช้ระบบงานทุกระบบที่ตนเองมีสิทธิ์ได้ จึงช่วยลดปัญหาการจดจำรหัสผ่าน และปัญหาการต้องเปลี่ยนรหัสผ่านในทุกแอปพลิเคชันเมื่อถึงเวลาอันควร เป็นปัญหาการเสียประสิทธิภาพเนื่องจากความล่าช้าในการใช้ความพยายามล็อกอินซ้ำ ๆ และการลืมรหัสผ่านหรือรหัสผ่านหมดอายุ โดยค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรมสำหรับเวลาที่ใช้ไปในการล็อกอินเข้าสู่แอปพลิเคชันนั้น จะอยู่ที่ 3 ถึง 44 ชั่วโมงต่อปีต่อผู้ใช้งาน ซึ่งเป็นการใช้เวลาไปกับการเข้าถึงทรัพยากรที่เฉพาะเจาะจงอย่างเห็นได้ชัด ค่าใช้จ่ายเหล่านี้สะท้อนอยู่ในโครงสร้างพื้นฐานในการสนับสนุนสำหรับการรีเซตรหัสผ่าน และยังช่วยให้ง่ายต่อการบริหารจัดการความปลอดภัยของระบบ เพราะสามารถบริหารจัดการได้จากจุดเดียว โดย SSO แต่ละแบบมีแนวคิดที่แตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมของเทคโนโลยีดิจิทัลของแต่ละองค์กร จึงต้องมีการศึกษาสถาปัตยกรรมและเทคโนโลยีที่สัมพันธ์กับแนวคิดของ SSO และนำมาประเมินผลกระทบต่อการรักษาความปลอดภัยองค์กร การสร้างงานและค่าใช้จ่าย ก่อนที่จะนำมาประยุกต์ใช้งานภายในองค์กร

Responsive Web Design

ในปัจจุบันนี้โลกกำลังอยู่ในช่วงของการเปลี่ยนผ่านเทคโนโลยี หรือเรียกได้ว่า ช่วงเริ่มต้นของการสิ้นสุดการใช้งานเครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล จากเหตุผลที่ว่า คนกำลังหันมาใช้งานอุปกรณ์แบบเคลื่อนที่ (Mobile Devices) แทนที่เพื่อให้สามารถเชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ต ได้จากทุกที่ทุกเวลาที่ต้องการ เว็บไซต์จึงมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่ง ในฐานะที่เป็นสื่อกลางเชื่อมโยงระหว่างข้อมูลกับผู้ใช้ โดยเว็บไซต์ก็ต้องมีพัฒนาการในรูปแบบใหม่เพื่อช่วยสนับสนุนการทำงานบนอุปกรณ์อื่น ๆ ได้อย่างสมบูรณ์ด้วย ไม่ว่าจะเป็น ขนาดและความละเอียดของหน้าจอแสดงผล (Screen Size and Resolution) แนวของการแสดงผล (Orientation) หรือแม้แต่ระบบปฏิบัติการ (OS) โดยในอดีตต้องใช้การทำเว็บไซต์ให้ออกมาในหลาย ๆ รูปแบบ เช่น เวอร์ชันสำหรับคอมพิวเตอร์เดสก์ท็อป (Desktop) และเวอร์ชันสำหรับอุปกรณ์แบบเคลื่อนที่ (Mobile Devices) เพื่อให้เว็บไซต์สามารถแสดงผลได้อย่างเหมาะสมกับอุปกรณ์นั้น ๆ แต่วิธีนี้จะทำให้ต้นทุนทั้งในด้านเวลาและค่าจ้างในการพัฒนาเพิ่มขึ้นตามมา จึงเกิดแนวคิดในการออกแบบเว็บไซต์ในรูปแบบ Responsive Web Design ขึ้นมา Responsive Web Design คือการออกแบบเว็บไซต์ที่มุ่งเน้นเรื่องการจัดวางรูปแบบเนื้อหาของเว็บไซต์ให้แสดงผลออกมาอย่างเหมาะสมที่สุด (ถูกต้อง ดูดี ใช้งานง่าย และอ่านง่าย) สำหรับอุปกรณ์ที่มีความหลากหลายในปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็นหน้าจอขนาดใหญ่อย่างคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล (PC) หรือคอมพิวเตอร์แล็ปท็อป (Laptop), ขนาดกลางอย่างแท็บเล็ต (Tablet) และขนาดเล็กอย่างสมาร์ทโฟน (Smartphone) ด้วยหลักการที่ว่า 1 เว็บไซต์ : 1 URL : 1 Source Code เว็บไซต์จะแปรเปลี่ยนรูปแบบการแสดงผลให้สวยงาม และเหมาะสมไปตามขนาดของเว็บเบราว์เซอร์ (Web Browser) ของอุปกรณ์ที่เรียกใช้งาน

Blockchain และ Distributed Ledgers

Distributed Ledger คือ รายการข้อมูลการทำกิจกรรมของการติดต่อสื่อสาร (Transaction) ต่าง ๆ ที่เข้ารหัส และเก็บไว้อย่างถาวรซึ่งทำงานร่วมกันระหว่างผู้เกี่ยวข้องในเครือข่าย ข้อมูลแต่ละชุดก็จะเก็บเวลาอ้างอิง และการเชื่อมโยงกับกิจกรรมของการติดต่อสื่อสาร (Transaction) ก่อนหน้านี้ Distributed Ledger ทำให้ผู้ที่มีสิทธิ์เข้าถึงข้อมูลสามารถตรวจสอบกิจกรรมของการติดต่อสื่อสารต่าง ๆ ได้ง่ายขึ้น Blockchain ก็เป็นประเภทหนึ่งของ Distributed Ledger ซึ่งเป็นกิจกรรมของการติดต่อสื่อสาร ในการแลกเปลี่ยนสิ่งที่มีมูลค่า เช่น Bitcoin แล้วถูกจัดกลุ่มเป็นบล็อก โดยที่แต่ละบล็อกถูกโยงกัน (Chain) กับ บล็อกก่อนหน้านี้ ซึ่งในปัจจุบันเริ่มมีการนำ Blockchain มาใช้ในงานทั่วไปมากขึ้น โดย Blockchain เปรียบเสมือน ฐานข้อมูล หรือสมุดบัญชี ที่คอยควบคุมดูแลการจัดเก็บทุก ๆ ข้อมูลหรือทุก ๆ กิจกรรมของการติดต่อสื่อสาร (Transaction) ที่เติบโตขึ้นตลอดเวลา ซึ่ง Blockchain มี 5 จุดเด่นที่แตกต่างจากระบบฐานข้อมูลทั่วไป คือ

- 1) แคร่ข้อมูลออกสู่สาธารณะ โดยเครื่องแม่ข่าย (Server) หรือ Node ต่าง ๆ จะมีหน้าที่ดูแลข้อมูล “แหล่งเก็บบันทึกข้อมูล” หรือที่เรียกว่า “บล็อก” และทุก ๆ Node จะมีความสามารถที่ดูได้ว่า ข้อมูล กิจกรรมของการติดต่อสื่อสารนั้น ๆ ถูกจัดเก็บใน “บล็อก” ไດ (ข้อมูลจะมีการเข้ารหัสแฮช (Hashing))
- 2) ไม่มีศูนย์กลาง (Decentralized) ในการตรวจสอบข้อมูลกิจกรรมของการติดต่อสื่อสารใด ๆ ที่เกิดขึ้น
- 3) มีความปลอดภัย (Secure) ข้อมูลที่จัดเก็บในบล็อกจะไม่มีการเปลี่ยนแปลง เอาค่าคืนกลับมาได้ หรือแม้กระทั่งทำลายข้อมูลนั้นก็ตาม
- 4) มีความน่าเชื่อถือ (Trusted) ด้วยธรรมชาติของการไม่มีศูนย์กลางจัดเก็บข้อมูล ดังนั้นระบบจึงต้องฟังความคิดเห็นของคนส่วนใหญ่ เมื่อมีข้อมูลกิจกรรมของการติดต่อสื่อสาร เกิดขึ้นจากคนที่ไม่รู้จัก
- 5) ทำงานอัตโนมัติ (Automated) ซอฟต์แวร์จะถูกเขียนขึ้นให้ป้องกันการเขียนข้อมูลซ้ำซ้อน และการจัดเก็บข้อมูลกิจกรรมของการติดต่อสื่อสาร ก็ดำเนินการแบบอัตโนมัติเช่นกัน

Blockchain และ Distributed Ledger เริ่มเป็นที่น่าสนใจมากขึ้นเพราะเป็นเทคโนโลยีที่ถูกคาดหวังว่าจะช่วยเปลี่ยนแปลงโมเดลอุตสาหกรรมต่าง ๆ มากมาย ถึงแม้ยังมีการใช้งานจริงไม่มากนักนอกจากกรณีของ Bitcoin แต่จากการสำรวจของ Gartner ก็พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามกว่าร้อยละ 52 เชื่อว่า Blockchain จะมีผลกระทบต่อธุรกิจ ซึ่งนอกเหนือจากธุรกิจด้านการเงินแล้ว Blockchain เองก็อาจสร้างการเปลี่ยนแปลงในอุตสาหกรรมอื่น ๆ เช่น การจำหน่ายเนื้อหาดิจิทัล เช่น เพลง การใช้ระบุตัวตน การกระจายสินค้า การออกใบรับรองการศึกษา หรือแม้แต่การใช้ในข้อสัญญาต่าง ๆ

จาก Blockchain และ Distributed Ledgers สถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน) สามารถนำแนวคิดนี้มาประยุกต์กับการบริการระบบสารสนเทศ โดยมีการเก็บข้อมูลที่มีความสำคัญในลักษณะของ Distributed Ledgers ซึ่งมีความปลอดภัยต่อการถูกโจมตีหรือการแก้ไขข้อมูลสูง เช่น การเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล ข้อมูลแรงงาน เป็นต้น

ภัยคุกคามด้านเทคโนโลยี

ภัยคุกคามด้านเทคโนโลยี หรืออาจเรียกว่าภัยคุกคามบนโลกไซเบอร์ (Cyber Crime) ถือเป็นปัญหาสำคัญในยุคปัจจุบัน ซึ่งอาจก่อให้เกิดความเสียหาย หรือความรำคาญ หน่วยงานภาครัฐเป็นเป้าหมายสำคัญในการโจมตีทางไซเบอร์จากผู้ไม่หวังดี ทั้งจากการโจมตีเพื่ออาศัยความน่าเชื่อถือของหน่วยงานภาครัฐมาใช้หลอกลวงประชาชนอีกต่อหนึ่ง และการโจมตีเพื่อทำลายความน่าเชื่อถือของหน่วยงานอันเกิดจากสาเหตุต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการต้องการแสดงพลังของกลุ่มบุคคลที่ต่อต้านนโยบายของรัฐบาล การมุ่งทำลายชื่อเสียง การก่อวินาศกรรม หรือแม้กระทั่งการโจมตีเพื่อทดสอบความสามารถของตนเองเพื่อแสดงให้กลุ่มแฮกเกอร์ (Hacker) ด้วยกันได้รับรู้ หากสรุปโดยสังเขปพบว่าภัยคุกคามบนโลกไซเบอร์ มีเกิดขึ้นในหลายลักษณะ ดังต่อไปนี้

1) ภัยคุกคามด้านข้อมูลส่วนบุคคลที่เพิ่มมากขึ้นจากเทคโนโลยีอุปกรณ์มือถือแบบ Smartphones และ อุปกรณ์สารสนเทศแบบสวมใส่ (Wearable Devices) อาทิ Smart Watch, Smart Glass และ Smart Clothing ทำให้บริษัทต่าง ๆ สามารถเข้าถึงและวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมของผู้ใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น เนื่องจากเป็นอุปกรณ์ที่ติดตัวเราเกือบตลอดเวลา และมีระบบ Sensor ในรูปแบบต่าง ๆ ที่สามารถตรวจจับพฤติกรรมของบุคคลได้ ประกอบความก้าวหน้าในเทคโนโลยี Big Data และ Data Mining ทำให้การวิเคราะห์ข้อมูลมีความแม่นยำมากกว่าในอดีต แม้จะมีข้อมูลเพียงเล็กน้อยก็ตาม

2) ภัยคุกคามจากการโจมตีทางกายภาพในรูปแบบใหม่ที่มากับเทคโนโลยี Internet of Thing (IoT) ด้วยการคาดการณ์ว่าอุปกรณ์ที่สามารถทำงานและสื่อสารกันได้ด้วยเทคโนโลยี Internet of Thing จะมีเพิ่มขึ้นมากในอนาคตอันใกล้ ปัญหาที่จะตามมาคือ ความน่าเชื่อถือของอุปกรณ์ที่จะสื่อสารด้วย ว่าเป็นอุปกรณ์ที่น่าเชื่อถือ หรืออุปกรณ์ที่ไม่ประสงค์ดีหรือไม่ จึงเป็นอีกภัยคุกคามที่สำคัญ อีกทั้งช่องโหว่ต่าง ๆ ที่มีในอุปกรณ์เหล่านี้ก็นำเอาภัยคุกคามมาสู่ผู้ใช้งานได้อย่างไม่ยาก ซึ่งมีงานวิจัยออกมาจากบริษัทที่สำคัญของโลกอย่าง Symantec และ Hewlett-Packard อุปกรณ์ที่สื่อสารกันได้เหล่านี้จะมีจำนวนมากขึ้นในราคาที่แข่งขันกัน เพื่อแย่งผู้บริโภค ทำให้การให้ความสำคัญต่อความมั่นคงปลอดภัยทางสารสนเทศของอุปกรณ์มีแนวโน้มจะลดลง หรือไม่ปรากฏเลย

3) ภัยคุกคามจากหน่วยงานด้านความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ระดับประเทศ ประเทศต่าง ๆ ได้ดำเนินการในการด้านความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์กันมาโดยตลอด และจะเพิ่มเติมในอนาคต ทั้งการดักจับข้อมูลของประชาชนในประเทศตนเอง การดักจับและทำลายข้อมูลของประเทศฝ่ายตรงข้าม การกระทำเหล่านี้ในระดับประเทศแม้ถือว่าไม่ถูกต้องตามกฎหมายโดยทั่วไป แต่ก็มีลักษณะพิเศษที่ได้รับข้อยกเว้นต่อการถูกลงโทษอยู่เสมอ ในระดับระหว่างประเทศการกระทำแบบนี้ถือเป็นลักษณะหนึ่งของการทำสงคราม ไซเบอร์ ซึ่งเป็นภัยคุกคามที่อาจนำไปสู่ความขัดแย้ง ลุกลามให้เกิดสงครามที่ใหญ่ขึ้นได้

4) ภัยคุกคามจากการบุกรุกระบบของผู้ให้บริการ Cloud เนื่องด้วยแนวโน้มการใช้บริการ Cloud มีจำนวนที่มากขึ้นทั้งในส่วนของ Hybrid และ Public Cloud ความพยายามในการโจมตีเข้าสู่ระบบของผู้ให้บริการ Cloud เพื่อเข้าถึงข้อมูลของผู้ใช้งานจึงมีจำนวนที่มากขึ้นตามไปด้วย โดยเฉพาะในส่วนของผู้ให้บริการ Cloud ในการจัดเก็บข้อมูล อาทิ Cloud Storage และ File Sharing บน Cloud เป็นต้น

5) โปรแกรมไม่พึงประสงค์บนมือถือ Smartphone การใช้งาน Smartphone ที่เพิ่มขึ้น ทำให้ผู้ไม่หวังดีมีความพยายามในการสร้างโปรแกรมไม่พึงประสงค์ เพื่อคุกคามผู้ใช้งานและข้อมูลที่บรรจุอยู่ใน Smartphone

เพิ่มมากขึ้น ซึ่งมีแนวโน้มที่จะรุนแรงมากกว่าโปรแกรมไม่พึงประสงค์ที่คุกคามบนระบบคอมพิวเตอร์ Desktop อันเนื่องมาจากการใช้งานที่บ่อยครั้งกว่าและใกล้ชิดผู้ใช้งานมากกว่า

6) ความขาดแคลนผู้เชี่ยวชาญทางด้านความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ ด้วยภัยคุกคามด้านเทคโนโลยีที่เพิ่มมากขึ้น และความซับซ้อนของลักษณะการคุกคามที่มากขึ้น ทำให้องค์กรต่าง ๆ ทั่วโลก มีความต้องการผู้เชี่ยวชาญทางด้านความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศที่เพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย แต่ผลผลิตของบุคลากรในด้านนี้ยังมีสัดส่วนที่ไม่เพียงพอต่อความต้องการ อันทำให้ปัญหาทางด้านความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศจะมีแนวโน้มที่มากขึ้น

ประเทศไทยมีหน่วยงานภาครัฐที่ดูแลเกี่ยวกับความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ (Cyber Security) โดยมีบทบาทในการเฝ้าระวังการโจมตีทางไซเบอร์ 2 แห่ง คือ

1) ศูนย์ประสานการรักษาความมั่นคงปลอดภัยระบบคอมพิวเตอร์ประเทศไทย (ไทยเซิร์ต) (Thailand Computer Emergency Response Team: ThaiCERT) ในการกำกับดูแลของสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) (สพธอ.) ซึ่งมีภาระหน้าที่หลักในการตอบสนองและจัดการกับเหตุการณ์ความมั่นคงปลอดภัยคอมพิวเตอร์ (Incident Response) ให้การสนับสนุนที่จำเป็น และให้คำแนะนำในการแก้ไขภัยคุกคามความมั่นคงปลอดภัยทางด้านคอมพิวเตอร์ รวมทั้งติดตามและเผยแพร่ข่าวสารและเหตุการณ์ทางด้านความมั่นคงปลอดภัยทางด้านคอมพิวเตอร์ต่อสาธารณชน ตลอดจนทำการศึกษาและพัฒนาเครื่องมือและแนวทางต่าง ๆ ในการปฏิบัติ เพื่อเพิ่มความมั่นคงปลอดภัยในการใช้คอมพิวเตอร์และเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

2) ศูนย์ประสานงานความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศภาครัฐ (จีเซิร์ต) (Government Computer Emergency and Readiness Team: G-CERT) ในการกำกับดูแลของ สำนักงานรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) (สรอ.) ซึ่งทำหน้าที่จัดการและตอบสนองเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยทางคอมพิวเตอร์และระบบเครือข่ายของหน่วยงานภาครัฐ รวมทั้งการสร้างเครือข่ายพันธมิตรเพื่อให้เกิดความมั่นคงปลอดภัยและช่วยลดความเสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ การทำงานของไทยเซิร์ต และจีเซิร์ตจะติดตามการโจมตีทางไซเบอร์ผ่าน 2 ช่องทาง คือ 1) การตรวจจับการโจมตีทางไซเบอร์ด้วยเทคโนโลยีเซ็นเซอร์ที่ติดตั้งอยู่ที่ระบบ 2) การรับแจ้งเหตุการณ์โจมตีทางไซเบอร์จากเครือข่ายเฝ้าระวัง ซึ่งเป็นเสมือนกลุ่มพันธมิตรในการดำเนินงาน ทั้งนี้ ในอนาคตการโจมตีทางไซเบอร์จะมีการปรับเปลี่ยนวิธีการหรือมีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากสามารถหาเครื่องมือในการโจมตีได้ง่ายจากอินเทอร์เน็ตและเว็บไซต์ใต้ดิน ซึ่งจะทำให้มีแฮกเกอร์หน้าใหม่เกิดขึ้นได้ง่าย หน่วยงานภาครัฐจะต้องให้ความสำคัญเรื่องความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ (Cyber Security) อย่างเป็นรูปธรรม แต่สิ่งที่สำคัญยิ่งกว่านั้น บุคลากรของหน่วยงานภาครัฐในทุกระดับจะต้องตระหนักถึงความสำคัญของการเฝ้าระวัง และการปฏิบัติให้ถูกต้องตามมาตรการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ของหน่วยงาน เพื่อป้องกันตนเองและหน่วยงานให้ปลอดภัยจากการถูกโจมตี

สภาพแวดล้อมภายในและนอกองค์กร (SWOT Analysis)

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมด้านเทคโนโลยีดิจิทัล โดยใช้วิธีการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมที่เป็นปัจจัยทั้งภายใน และภายนอกอันมีผลกระทบต่อการปฏิบัติงาน หรือที่เรียกว่า SWOT Analysis เป็นกระบวนการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค (S-Strength, W-Weakness, O-Opportunity, T-Threat) ซึ่งเป็นวิธีการที่รู้จักและใช้กันอย่างแพร่หลาย

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในองค์กร จะเกี่ยวกับการวิเคราะห์และพิจารณาทรัพยากรและความสามารถภายในองค์กรทุก ๆ ด้าน เพื่อที่จะระบุจุดแข็งและจุดอ่อนขององค์กรแหล่งที่มาเบื้องต้นของข้อมูลเพื่อการประเมินสภาพแวดล้อมภายใน คือ ระบบข้อมูลเพื่อการบริหารที่ครอบคลุมทุกด้าน ทั้งในด้านโครงสร้าง ระบบ ระเบียบ วิธีปฏิบัติงาน บรรยากาศในการทำงาน และทรัพยากรในการบริหาร (คน เงิน วัสดุ การจัดการ) รวมถึงการพิจารณาผลการดำเนินงานที่ผ่านมาขององค์กรเพื่อที่จะเข้าใจสถานการณ์ และผลการดำเนินงานกลยุทธ์ก่อนหน้านี้ด้วย โดยการพิจารณาในประเด็นดังต่อไปนี้

จุดแข็ง (S-Strength) เป็นการวิเคราะห์ปัจจัยภายในจากมุมมองของผู้ที่อยู่ภายในองค์กรนั่นเองว่า ปัจจัยใดภายในองค์กรที่เป็นข้อได้เปรียบ หรือจุดเด่นขององค์กรที่องค์กรควรนำมาใช้ในการพัฒนาองค์กรได้ และควรดำรงไว้เพื่อการเสริมสร้างความเข้มแข็งขององค์กร

จุดอ่อน (W-Weakness) เป็นการวิเคราะห์ปัจจัยภายในจากมุมมองของผู้ที่อยู่ภายในองค์กรนั้น ๆ เอง ว่าปัจจัยภายในองค์กรที่เป็นจุดด้อย หรือข้อเสียเปรียบขององค์กรที่ควรปรับปรุงให้ดีขึ้นหรือจัดให้หมดไป อันจะเป็นประโยชน์ต่อองค์กร

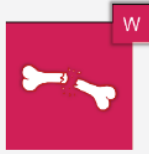
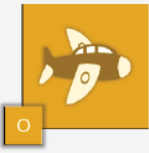
การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกองค์กรนั้น สามารถค้นหาโอกาส และอุปสรรคทางการดำเนินงานขององค์กรที่ได้รับผลกระทบจากสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจทั้งใน และระหว่างประเทศที่เกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์กร เช่น อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ นโยบาย การเงิน การงบประมาณ สภาพแวดล้อมทางสังคม เช่น ระดับการศึกษาและอัตราการรู้หนังสือของประชาชน การตั้งถิ่นฐานและการอพยพของประชาชน ลักษณะชุมชน ขนบธรรมเนียมประเพณี ค่านิยม ความเชื่อและวัฒนธรรม สภาพแวดล้อมทางการเมือง เช่น พระราชบัญญัติ พระราชกฤษฎีกา มติคณะรัฐมนตรี และสภาพแวดล้อมทางเทคโนโลยีดิจิทัล อันเป็นเครื่องมืออุปกรณ์ที่จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการ โดยการพิจารณาในประเด็นดังต่อไปนี้

โอกาส (O-Opportunity) เป็นการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกองค์กร ที่สามารถส่งผลกระทบที่เป็นประโยชน์ ทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อการดำเนินการขององค์กร และองค์กรสามารถฉวยข้อดีเหล่านั้นมาเสริมสร้างให้ หน่วยงานเข้มแข็งขึ้นได้

อุปสรรค (T-Threat) เป็นการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกองค์กร ที่สามารถส่งผลกระทบในทางที่จะก่อให้เกิดความเสียหายทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งองค์กรจำต้องหลีกเลี่ยง หรือปรับสภาพองค์กรให้มีความแข็งแกร่งพร้อมที่จะเผชิญแรงกดดันดังกล่าว

ซึ่งผลของการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมที่เป็นปัจจัยทั้งภายใน และภายนอก จะเป็นข้อมูลตั้งต้นในการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านดิจิทัลของสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน) ใช้วิธีเทคนิคการจับคู่ (SWOT Matching) จากตัวแปรที่ได้ทำการทบทวน

เรียบร้อยแล้ว โดยการนำตัวแปรดังกล่าวใส่ใน TOWS Matrix เพื่อทำการจับคู่ให้ได้มาซึ่งยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านดิจิทัลของสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน)

		
	<u>Aggressive Strategy</u> (S-O: Supports an Aggressive Strategy)	<u>Diversifying Strategy</u> (W-O: Supports a Diversifying Strategy)
	<u>Defensive Strategy</u> (S-T: Supports a Defensive Strategy)	<u>Turnaround-Oriented Strategy</u> (W-T: Supports a Turnaround-Oriented Strategy)

สรุปสาระสำคัญ ดังนี้

จุดแข็ง (S-Strength)

S1: ผู้บริหารให้ความสำคัญ สนับสนุนในการพัฒนา และปรับปรุงระบบงานด้านการดำเนินการตามภารกิจ และการบริหารจัดการองค์กรด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล

S2: มีการกำหนดเป็นส่วนงานด้านเทคโนโลยีดิจิทัลในโครงสร้างองค์กร

S3: งบประมาณการพัฒนาด้านเทคโนโลยีดิจิทัลได้รับการสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง

S4: เป็นหน่วยงานจัดตั้งขึ้นใหม่ สามารถวางระบบต่าง ๆ ได้ง่าย

S5: บุคลากรเป็นคนรุ่นใหม่มีแนวคิดเชิงบวกในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลประยุกต์ใช้เพื่อปรับปรุงระบบงาน

S6: การนำเทคโนโลยี Cloud Server เพื่อลดภาระการแบกรับค่าใช้จ่าย Server

จุดอ่อน (W-Weakness)

W1: ไม่มีแผนปฏิบัติการหรือแนวทางการพัฒนาด้านเทคโนโลยีดิจิทัลที่ชัดเจน

W2: ไม่มีคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศของสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน)

W3: บุคลากรด้านเทคโนโลยีดิจิทัลมีไม่เพียงพอ

W4: ขาดบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีดิจิทัล

W5: งบประมาณการพัฒนาด้านเทคโนโลยีดิจิทัลที่ได้รับการจัดสรรไม่เพียงพอ

W6: ความพร้อมด้านอุปกรณ์

W7: ไม่มีการออกแบบฐานข้อมูลอย่างเป็นระบบ ทำให้ข้อมูลหลายอย่างยังไม่ได้อยู่ในรูปของฐานข้อมูล และไม่เป็นมาตรฐานจึงยังไม่สามารถการแลกเปลี่ยนข้อมูลกับหน่วยงานภายนอก

W8: กฎ ระเบียบ แนวปฏิบัติยังอยู่ในช่วงการพัฒนา ทำให้ยังไม่มีการออกแบบกระบวนการทำงานได้อย่างเป็นระบบ

W9: ระบบงานสารสนเทศที่รองรับการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์และการปฏิบัติหน้าที่แก่บุคลากรยังไม่เพียงพอ

W10: ระบบงานสารสนเทศที่รองรับการให้บริการแก่ประชาชนยังไม่เพียงพอ

โอกาส (O-Opportunity)

O1: นโยบายของรัฐบาลที่ผลักดันให้นำเทคโนโลยีดิจิทัล มาเพิ่มประสิทธิภาพสู่องค์กรสู่ดิจิทัล

O2: นโยบายกระทรวงให้ความร่วมมือถ้าต้องมีการบูรณาการข้อมูล

O3: มีหน่วยงานภาครัฐที่รับผิดชอบภารกิจด้านเทคโนโลยีดิจิทัล คอยให้การสนับสนุน

O4: ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีดิจิทัล ทำให้การเข้าถึงแหล่งข้อมูลและการประยุกต์ใช้งานเป็นไปได้ง่ายมีประสิทธิภาพ และราคามีแนวโน้มที่จะถูกลงมากขึ้น

อุปสรรค (T-Threat)

T1: กฎระเบียบไม่เอื้อต่อการนำเอาเทคโนโลยีดิจิทัลมาปรับปรุงการทำงาน

T2: เทคโนโลยีดิจิทัลพัฒนาอย่างรวดเร็วส่งผลให้อุปกรณ์ล้าสมัย และตามไม่ทันกระแส

T3: ความต้องการในปัจจุบันของผู้รับบริการทั้งภายในและภายนอกมีความหลากหลาย

TOWS Matrix

TOWS Matrix	จุดแข็ง (S-Strength)	จุดอ่อน (W-Weakness)
โอกาส (O-Opportunity)	กลยุทธ์เชิงรุก SO ยุทธศาสตร์ที่ 2 การขับเคลื่อนกระบวนการบริหารจัดการ และการให้บริการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล (S1, S2, S3, S4, S5, S7, O1, O3, O4)	กลยุทธ์เชิงแก้ไข WO ยุทธศาสตร์ที่ 1 การบูรณาการระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีดิจิทัล และระบบฐานข้อมูล (W1, W2, W6, W7, O1, O2, O3, O4)
อุปสรรค (T-Threat)	กลยุทธ์เชิงป้องกัน ST ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านเทคโนโลยีดิจิทัล (S1, S2, S3, S4, S5, S7, T2, T3)	กลยุทธ์เชิงรับ WT -

บทที่ 4

แผนปฏิบัติการดิจิทัลสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน) ระยะ 3 ปี (พ.ศ. 2563 - 2565)

วิสัยทัศน์

“เป็นสถาบันที่มุ่งสู่นวัตกรรมดิจิทัลเพื่อแรงงานปลอดภัยและสุขภาพอนามัยดี”

พันธกิจ

1. พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีดิจิทัลขององค์กรให้มีประสิทธิภาพ
2. พัฒนาระบบฐานข้อมูลขององค์กรให้มีประสิทธิภาพ
2. พัฒนาระบบสารสนเทศขององค์กรด้วยการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างเหมาะสม
3. บูรณาการระบบโครงสร้างพื้นฐานและความมั่นคงปลอดภัยด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ระบบฐานข้อมูล และระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการ และการให้บริการขององค์กรให้มีประสิทธิภาพ
4. พัฒนาศักยภาพบุคลากรให้มีความพร้อมรองรับเทคโนโลยีดิจิทัล

เป้าประสงค์

1. ระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีดิจิทัล และระบบฐานข้อมูลเกิดการบูรณาการ ทำงานร่วมกัน ได้อย่างเป็นเอกภาพ มีภาพรวมในการพัฒนาร่วมกัน ลดความซ้ำซ้อนในการจัดหาและลงทุน ใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและเกิดประสิทธิภาพสูงสุด
2. กระบวนการบริหารจัดการ และการให้บริการภาคประชาชนได้รับการปรับปรุง นำระบบเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้โดยสามารถเข้าถึงได้ง่าย สะดวก ครอบคลุมทุกพื้นที่และทุกบริการ
3. บุคลากรมีความรู้ ความสามารถในการประยุกต์ใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัล และมีค่านิยมในการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างมีวิจารณญาณ รู้เท่าทัน และมีองค์ความรู้เพื่อสร้างสรรค์นวัตกรรมดิจิทัล

ยุทธศาสตร์

แผนปฏิบัติการดิจิทัลสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน) ได้กำหนดยุทธศาสตร์เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาดิจิทัลให้บรรลุเป้าหมายไว้ 3 ด้าน ดังนี้

1. การบูรณาการระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีดิจิทัล และระบบฐานข้อมูล
2. การขับเคลื่อนกระบวนการบริหารจัดการ และการให้บริการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล
3. การพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านเทคโนโลยีดิจิทัล

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การบูรณาการระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีดิจิทัล และระบบฐานข้อมูล

พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานของระบบคอมพิวเตอร์ ระบบเครือข่ายและการสื่อสาร และระบบฐานข้อมูลให้มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับสภาพขององค์กร เหมาะกับการใช้งาน และพร้อมรองรับการบูรณาการระหว่างหน่วยงาน

เป้าหมาย

ระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีดิจิทัล และระบบฐานข้อมูลที่สำคัญสามารถทำงานร่วมกันได้อย่างเป็นเอกภาพ มีภาพรวมในการพัฒนาร่วมกัน ลดความซ้ำซ้อนในการจัดหาและลงทุน ใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและเกิดประสิทธิภาพสูงสุด

กลยุทธ์

1. บูรณาการระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีดิจิทัล
2. บูรณาการระบบฐานข้อมูลหลัก

ตัวชี้วัด

1. จำนวนระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีดิจิทัลที่สามารถเชื่อมต่อและทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. จำนวนระบบฐานข้อมูลหลักที่สามารถเชื่อมต่อและทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การขับเคลื่อนกระบวนการบริหารจัดการ และการให้บริการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล

พัฒนาการบริหารจัดการ โดยการนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาทดแทนหรือปรับปรุงระบบงานปัจจุบันให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เกิดการบูรณาการของข้อมูลในด้านการวางแผน การประสานงาน การลดความซ้ำซ้อนในการปฏิบัติงาน รวมทั้งยกระดับบริการประชาชนสู่บริการดิจิทัล เพื่อความสะดวก รวดเร็ว โปร่งใสและตรวจสอบได้

เป้าหมาย

กระบวนการบริหารจัดการ และการให้บริการภาคประชาชนถูกเปลี่ยนแปลงไปสู่รูปแบบขององค์กรดิจิทัล โดยการปฏิรูประบบการทำงานและการให้บริการให้ขับเคลื่อนด้วยระบบเทคโนโลยีดิจิทัลที่ครอบคลุมทุกพื้นที่และทุกบริการ ตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการ

กลยุทธ์

1. พัฒนา และปรับปรุงระบบการบริหารจัดการภายในองค์กรสู่ระบบดิจิทัล
2. พัฒนา และปรับปรุงระบบการให้บริการประชาชนสู่ระบบดิจิทัล

ตัวชี้วัด

1. จำนวนระบบการบริหารจัดการภายในองค์กรที่สามารถเข้าถึงได้จากเทคโนโลยีดิจิทัล
2. จำนวนระบบการให้บริการประชาชนที่สามารถเข้าถึงได้จากเทคโนโลยีดิจิทัล

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านเทคโนโลยีดิจิทัล

พัฒนาองค์ความรู้ให้กับบุคลากรทั้งในระดับผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติงาน ให้มีความรู้ ความเข้าใจ สามารถใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ และรู้เท่าทัน

เป้าหมาย

บุคลากรมีความสามารถในการประยุกต์ใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัล และมีค่านิยมในการใช้งานเทคโนโลยีอย่างมีวิจารณญาณ และมีองค์ความรู้เพื่อสร้างสรรค์นวัตกรรมดิจิทัล

กลยุทธ์

1. พัฒนาศักยภาพบุคลากรในการใช้งานด้านเทคโนโลยีดิจิทัล

ตัวชี้วัด

1. จำนวนหัวข้อของการพัฒนาองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยีดิจิทัลให้แก่บุคลากร

ความเชื่อมโยงของแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง

นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (พ.ศ. 2561 - 2580)	สถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน) แผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง	แผนปฏิบัติการดิจิทัล สถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน) ระยะ 3 ปี (พ.ศ. 2563 - 2565)		
		ย.1. การบูรณาการระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีดิจิทัล และระบบฐานข้อมูล	ย.2. การขับเคลื่อนกระบวนการบริหารจัดการและเทคโนโลยีดิจิทัล และการให้บริการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล	ย.3. การพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านเทคโนโลยีดิจิทัล
	ย.1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลประสิทธิภาพสูงให้ครอบคลุมทั่วประเทศ	✓	✓	
	ย.2 ขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล	✓	✓	
	ย.3 สร้างสังคมคุณภาพที่ทั่วถึงเท่าเทียมด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล	✓	✓	
	ย.4 ปรับเปลี่ยนภาครัฐสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัล	✓	✓	✓
	ย.5 พัฒนากำลังคนให้พร้อมเข้าสู่ยุคเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล			✓
	ย.6 สร้างความเชื่อมั่นในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล	✓	✓	

แผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง สถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน)		แผนปฏิบัติการดิจิทัล สถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน) ระยะ 3 ปี (พ.ศ. 2563 - 2565)		
		ย.1. การบูรณาการระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีดิจิทัล และระบบฐานข้อมูล	ย.2. การขับเคลื่อนกระบวนการบริหารจัดการ และการให้บริการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล	ย.3. การพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านเทคโนโลยีดิจิทัล
แผนการปฏิรูปประเทศ 13 ด้าน	ด.2 ก1.1 ประชาชนได้รับการดูแล เข้าถึง และได้รับการบริการ รวมถึง ข้อมูลดิจิทัลสำคัญของภาครัฐที่มีคุณภาพโดยสะดวก รวดเร็ว เสียค่าใช้จ่ายน้อย และตรงตามความจำเป็น ทั้งใน สภาวะการณ์ปกติและฉุกเฉินเร่งด่วน	✓	✓	
	ด.2 ก1.2 ภาครัฐมีดิจิทัลแพลตฟอร์ม (Digital Platform) และบริการดิจิทัล รวมถึงระบบข้อมูล และข้อมูลขนาดใหญ่ (Big data) สำหรับการตัดสินใจ การบริหารจัดการ การ ดำเนินงาน และการกำกับ ติดตาม ประเมินผล	✓	✓	
	ด.2 ก1.3 ภาครัฐพัฒนาสู่การเป็นองค์กรขีดสมรรถนะสูง เทียบเท่ามาตรฐานสากล สามารถปรับเปลี่ยนได้อย่าง คล่องตัวตามบริบทและสภาวะการณ์ที่แปรเปลี่ยนอย่าง รวดเร็ว และเป็นพลวัตในยุคชีวิตวิถีใหม่ (New Normal)	✓		
	ด.2 ก1.4 ประชาชน และทุกภาคส่วน มีความเชื่อมั่นและ ไว้วางใจในการทำงานของภาครัฐ	✓	✓	

แผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง สถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน)		แผนปฏิบัติการดิจิทัล สถาบันส่งเสริมความ ปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการ ทำงาน (องค์การมหาชน) ระยะ 3 ปี (พ.ศ. 2563 - 2565)		
		ย.1. การบูรณาการระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีดิจิทัล และระบบฐานข้อมูล	ย.2. การขับเคลื่อนกระบวนการบริหารจัดการ และการให้บริการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล	ย.3. การพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านเทคโนโลยีดิจิทัล
แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของประเทศไทย (พ.ศ. 2563 - 2565)	ย.1 ยกระดับการให้บริการแก่ประชาชนด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล	✓	✓	
	ย.2 อำนวยความสะดวกภาคธุรกิจไทยด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล	✓	✓	
	ย.3 ผลักดันให้เกิดธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐในทุกกระบวนการทำงานของภาครัฐ	✓		✓
	ย.4 พัฒนากลไกการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนร่วมขับเคลื่อนรัฐบาลดิจิทัล	✓	✓	
แผนแม่บทพัฒนาแรงงานไทย (พ.ศ. 2560 - 2564)	ย.5 การบริหารจัดการองค์กร บุคลากรด้วยหลักธรรมาภิบาล และเสริมสร้างการมีส่วนร่วมในองค์กร		✓	
	ย.6 การพัฒนาเทคโนโลยีและสารสนเทศ เพื่อบูรณาการสารสนเทศที่ทันสมัย มีเสถียรภาพ	✓	✓	✓
แผนปฏิบัติการดิจิทัลกระทรวงแรงงาน (พ.ศ. 2563 - 2565)	ย.1 Citizen Experience Transformation เรียนรู้พฤติกรรมประชาชน เพื่อการปรับเปลี่ยนบริการดิจิทัล	✓	✓	
	ย.2 Digital Service Delivery Transformation ยกระดับการส่งมอบบริการดิจิทัลสู่ประชาชน	✓	✓	
	ย.3 Culture Transformation การพัฒนาเพื่อการแปลงรูปวัฒนธรรมเชิงดิจิทัล	✓	✓	
	ย.4 Internal Process Transformation การพัฒนาองค์การให้มีขีดสมรรถนะสูง และทันสมัย	✓		✓

แผนงานโครงการด้านเทคโนโลยีดิจิทัลของสถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน)

ยุทธศาสตร์	กลยุทธ์	แผนงาน/โครงการ	เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ปีงบประมาณ พ.ศ.		
					2563	2564	2565
1. การบูรณาการระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีดิจิทัล และระบบฐานข้อมูล	1. บูรณาการระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีดิจิทัล	1. โครงการเช่าระบบ Cloud Server	ระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีดิจิทัลที่สามารถเชื่อมต่อและทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ	บุคลากร ร้อยละ 80 มีเครื่องคอมพิวเตอร์และโปรแกรมพื้นฐานที่สามารถใช้สนับสนุนการปฏิบัติงาน	0.25 ลบ.	0.50 ลบ.	0.50 ลบ.
		2. โครงการเช่าใช้บริการอินเทอร์เน็ตและคู่สายสื่อสารข้อมูล			0.24 ลบ.	0.24 ลบ.	0.24 ลบ.
		3. การจัดซื้อกล้องโทรทัศน์วงจรปิดพร้อมติดตั้ง			0.03 ลบ.	-	-
		4. โครงการเช่าระบบประชุมทางไกลพร้อมอุปกรณ์			0.009 ลบ.	0.036 ลบ.	0.048 ลบ.
		5. โครงการจัดซื้อครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ต่อพ่วงสำหรับบุคลากรใหม่และทดแทนเครื่องเดิม			0.16 ลบ.	0.29 ลบ.	1.05 ลบ.

ยุทธศาสตร์	กลยุทธ์	แผนงาน/โครงการ	เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ปีงบประมาณ พ.ศ.		
					2563	2564	2565
	2. บูรณาการระบบฐานข้อมูลหลัก	1. โครงการบูรณาการฐานข้อมูลกลางสำหรับประมวลผล นำเสนอข้อมูลตามภารกิจหลักสถาบันฯ	ระบบฐานข้อมูลหลักที่สามารถเชื่อมต่อและทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4 ข้อมูลตามภารกิจที่จัดเก็บตามมาตรฐาน	-	2.00 ลบ.	4.00 ลบ.
2. การขับเคลื่อนกระบวนการบริหารจัดการ และการให้บริการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล	1. พัฒนา และปรับปรุงระบบการบริหารจัดการภายในองค์กรสู่ระบบดิจิทัล	1. โครงการพัฒนาระบบสนับสนุนการบริหารจัดการองค์การ	การบริหารจัดการภายในองค์กรที่สามารถเข้าถึงได้จากเทคโนโลยีดิจิทัล	6 ระบบงาน	4.00 ลบ.	4.00 ลบ.	0.00 ลบ.
	2. พัฒนา และปรับปรุงระบบการให้บริการประชาชนสู่ระบบดิจิทัล	1. โครงการพัฒนาระบบการบริหารจัดการสมาชิก เพื่อให้บริการแบบเบ็ดเสร็จผ่านระบบดิจิทัลตามภารกิจของสถาบันฯ	การให้บริการประชาชนที่สามารถเข้าถึงได้จากเทคโนโลยีดิจิทัล	6 บริการ	0.50 ลบ.	0.00 ลบ.	0.00 ลบ.

ยุทธศาสตร์	กลยุทธ์	แผนงาน/โครงการ	เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ปีงบประมาณ พ.ศ.		
					2563	2564	2565
		2. การพัฒนาระบบจัดการการสัมมนาวิชาการ งานความปลอดภัยและอาชีวอนามัยแห่งชาติ			0.15 ลบ.	0.00 ลบ.	0.00 ลบ.
		3. การพัฒนาระบบนิทรรศการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานเสมือนจริง			-	-	4.07 ลบ.
		4. การพัฒนาระบบบริหารจัดการงานประชุม/อบรม/สัมมนาเครือข่ายทางวิชาการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน			-	-	0.26 ลบ.

ยุทธศาสตร์	กลยุทธ์	แผนงาน/โครงการ	เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ปีงบประมาณ พ.ศ.		
					2563	2564	2565
		5. โครงการพัฒนา ต่อ ยอดระบบรับสมัคร เข้าร่วมกิจกรรม การรณรงค์ลดสถิติ อุบัติเหตุจากการทำงาน ให้เป็นศูนย์			-	-	0.50 ลบ.
		6. โครงการพัฒนาระบบ ประเมินความเสี่ยงด้าน ความปลอดภัยฯ			-	-	0.50 ลบ.
3. การพัฒนาศักยภาพ บุคลากรด้านเทคโนโลยี ดิจิทัล	1. พัฒนาศักยภาพ บุคลากรในการใช้งาน ด้านเทคโนโลยีดิจิทัล	1. โครงการพัฒนาองค์ ความรู้บุคลากรด้าน เทคโนโลยีดิจิทัล	บุคลากรได้รับการพัฒนา องค์ความรู้บุคลากรด้าน เทคโนโลยีดิจิทัล	4 หัวข้อ	0.00 ลบ.	0.00 ลบ.	0.00 ลบ.